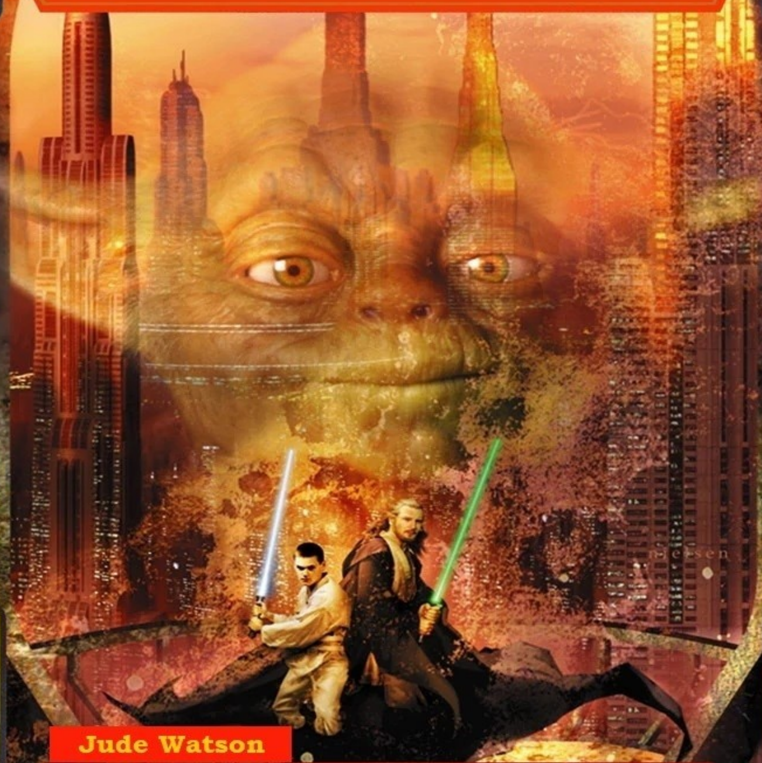
STAR WARS

JEDI APPRENTICE

Jude Watson

TEMPLUL CAPTIV

JUDE WATSON

JEDI APPRENTICE

TEMPLUL

CAPTIV

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Captive Temple
2000

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

Templul Jedi este atacat. S-a încercat uciderea lui Yoda. Un intrus periculos s-a infiltrat printre Jedi.

Toată lumea este suspicionată şi nimeni nu este ferit de probleme. Obi-Wan Kenobi şi Qui-Gon Jinn trebuie să ajungă la miezul conspiraţiei... sau să privească Templul cum este distrus – chiar din interior.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Schimbările din Templul Jedi îl loviră pe Obi-Wan Kenobi chiar înainte să intre înăuntru. Templul era de obicei un loc de meditaţie şi de studiu, liniştea tăcută fiind întreruptă adesea de sunetul râsetelor domoale din spatele unor uşi închise, de vocile emoţionate ale copiilor mici sau de sunetul slab al curgerii fântânilor.

Dar acum, pacea a dispărut, gândi Obi-Wan. Liniştea se simţea de rău augur. Nu era liniştea sufletelor ocupate care îşi vedeau de treburile lor zilnice. Acestea erau zgomotele precaute al unui sanctuar asediat. Obi-Wan stătea cu fostul său Maestru, Qui-Gon Jinn, în afara uşilor închise ale camerei Consiliului Jedi. În orice moment avea să fie chemat înăuntru. Fuseseră chemaţi înapoi la Templu din cauza unui motiv devastator – un atac asupra vieţii Maestrului Jedi Yoda.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Qui-Gon. Pentru un observator, Qui-Gon părea să posede calmul său obişnuit. Dar Obi-Wan îl ştia mai bine. El putea simţi suferinţa care se adunase sub masca lui controlată. Templul era în stare de securitate extremă. Ca întotdeauna, era complet închis celor din afară. Dar acum li se ordonase chiar şi Cavalerilor Jedi să stea departe până primeau alte veşti. Toate sosirile şi plecările erau monitorizate şi nimănui nu i se permitea să plece decât în cele mai importante misiuni. Chiar dacă majoritatea Jedilor îl cunoşteau pe Qui-Gon din vedere, atât el, cât şi Obi-Wan, au trebuit să fie supuşi unei scanări de retină înainte să intre în Templu de la nivelul portului spaţial.

Degetul lui Qui-Gon lovi mânerul sabiei sale de lumină,

apoi se opri. Faţa i se limpezi, iar Obi-Wan ştiu că Qui-Gon se întindea către Forţă pentru a-şi găsi calmul.

Obi-Wan încercă să-şi controleze propria nerăbdare. Ardea să pună întrebări şi să facă speculaţii, dar nu îndrăznea să rupă tăcere. Relaţiile dintre el şi fostul său Maestru erau încordate de când Obi-Wan decisese că nu mai poate fi Padawanul lui Qui-Gon. Renunţase la pregătirea Jedi pentru a-i ajuta tinerii de pe Melida/Daan să aducă pacea pe planeta lor. Obi-Wan îşi dădea seama acum ce greşeală făcuse. El era un Jedi până în măduva oaselor. Tot ce îşi dorea acum era să fie acceptat din nou în Ordin şi să fie din nou Padawanul lui Qui-Gon.

Qui-Gon îi spusese lui Obi-Wan că îl iertase că îi părăsise pe Jedi. Dar dacă Qui-Gon îl iertase cu adevărat în inima sa, de ce persista acea tăcere incomodă între ei? Qui-Gon era un om rezervat, dar Obi-Wan ajunsese să se bazeze pe respectul şi căldura pe care le vedea deseori în ochii fostului său Maestru, precum şi în accesele sale ocazionale de umor.

Obi-Wan ştia că odată ce era chemat în camera Consiliului, avea să i se decidă propria soartă. Inima i se ridică în gât la gândul că, poate, Consiliul votase deja să-l accepte înapoi. Îi spusese lui Yoda că regreta profund decizia sa. Spera că Yoda ar fi putut să-i pledeze cazul.

Obi-Wan îşi lipi o mână pe frunte. Anxietatea tot mai mare îl făcuse să transpire. Sau era mai cald în Templu decât era în mod normal?

Era pe punctul de a-l întreba pe Qui-Gon când uşa către camera Consiliului şuieră deschizându-se. Obi-Wan păşi în cameră în urma lui Qui-Gon.

Cei doisprezece membri ai Consiliului erau dispuşi în cameră într-un semicerc. Lumina cenuşie inunda camera dinspre ferestrele mari cu vedere la turnurile şi turlele albe ale Coruscantului. Afară, norii arătau ca nişte foi metalice subţiri. Se vedea câte o sclipire argintie ocazională de la aripile unei nave spaţiale care prindeau câte o rază de soare atunci când norii se despărţeau momentan. Obi-Wan fusese în camera Consiliului doar de câteva ori. Era mereu uimit de profunzimile Forţei de aici. Cu atâţia Maeştri Jedi în acelaşi spaţiu, aerul părea încărcat de Forţă.

Ochii lui îl căutară imediat pe Yoda. Fu uşurat să-l vadă pe Maestrul Jedi stând în locul său obişnuit, părând calm şi sănătos.

Yoda îl privi fără nicio expresie, apoi se concentră asupra lui Qui-Gon. Obi-Wan simţi un fior de îngrijorare. Îşi dorea ca privirea lui Yoda să fi fost mai liniştitoare.

Qui-Gon se opri în centrul camerei, iar Obi-Wan i se alătură.

Mace Windu, membru senior al Consiliului, nu pierdu timpul cu preliminarii.

— Vă mulţumim că aţi venit, spuse el în stilul său demn. Sprâncenele i se uniră îngrijorate. Ca să fiu sincer, acest eveniment ne-a zguduit. Maestrul Yoda s-a trezit înainte de zori pentru a medita, după cum îi este obiceiul. S-a dus în Camera celor O Mie de Fântâni, din nou, după cum îi este obiceiul. Înainte să ajungă la o pasarelă, a simţit un val dinspre partea întunecată a Forţei. A ezitat, ascultând Forţa şi, într-o clipită, un dispozitiv plantat sub pasarelă a explodat. Intenţia a fost să-l omoare pe Yoda. Din fericire, el nu este atât de uşor de păcălit.

Mace Windu se opri. Un fior colectiv păru să treacă prin toată lumea din sala de consiliu. Atât de mulţi depindeau de înţelepciunea lui Yoda.

— Mace Windu, cu tine acum sunt, spuse Yoda cu blândeţe. Să ne gândim la ceea ce ar fi putut fi, nu trebuie. Să ne concentrăm pe soluţie, noi trebuie.

Mace Windu aprobă din cap.

— Maestrul Yoda a văzut o urmă de robă de meditaţie atunci când cineva s-a grăbit să plece de acolo. Acea persoană s-a ascuns sub o cascadă, apoi a dispărut în valul agitat.

— Puternic în partea întunecată, el era, spuse Yoda, dând din cap.

— Ştim că Bruck Chun nu a părăsit Templul de când ai descoperit că este vinovat de furturi, îi spuse Mace Windu lui Qui-Gon. Încă nu ştim cu cine s-a aliat. Ştim doar că există un intrus în Templu.

— A fost reperată din nou persoana respectivă? întrebă Qui-Gon.

— Nu, spuse Mace Windu. Întinse mâna după o fişă de date de pe braţul scaunului său. Dar chiar în această dimineaţă, un student a găsit asta. A fost lăsată în afara unei camere de meditaţie.

Qui-Gon luă fişa de date din mâna întinsă a lui Mace Windu. O citi, apoi i-o dădu lui Obi-Wan.

MEDITAŢI ASUPRA ACESTUI LUCRU, MAEŞTRI: DATA VIITOARE NU VOI MAI DA GREŞ.

Mace Windu îşi puse mâinile pe fiecare cotieră.

— Bineînţeles, asta a fost în centrul atenţiei şi al dezbaterii. Simţim lucrarea părţii întunecate. Nu numai asta, dar se pare că invadatorul a reuşit să ne saboteze structura centrală de putere. Probabil că aţi observat aerul mai cald. Avem o problemă care ne nedumereşte cu unitatea de răcire a aerului. De fiecare dată când Miro Daroon remediază ceva în centrul tehnic, apare o defecţiune în altă parte. Au existat, de asemenea, diverse probleme cu sistemele de iluminare şi cel de comunicaţii din unele dintre aripile Templului. Miro poate cu greu să ţină pasul.

Obi-Wan era nedumerit. Mace Windu nu se uitase deloc la el în timpul detalierii problemelor. De ce mai venise aici? El nu era un Jedi din punct de vedere tehnic, întrucât Consiliul nu-i făcuse oferta de a-l primi înapoi. Şi, cu siguranţă, nu mai era Padawanul lui Qui-Gon.

În acel moment, fiecare faţă din Consiliul Jedi se întoarse spre el. Privirea intensă a lui Mace Windu îi studie chipul. Obi-Wan se chinui să-şi amintească de antrenamentul său Jedi în privinţa calmului. Nu era uşor să fii privit fix de doisprezece Maeştri Jedi. Iar privirea pătrunzătoare a Mace Windu era cea mai riguroasă dintre toate. Ochii lui întunecaţi aveau un fel de a te face să simţi că a văzut în inima ta, scormonind după sentimentele secrete pe care nici măcar tu nu ştiai că le ai.

— Obi-Wan, sperăm că vei avea informaţii despre ce ar putea şi ce va face Bruck Chun, spuse dur Mace Windu.

— Nu eram prietenul lui, spuse Obi-Wan, surprins.

— Ai fost rivalul lui, spuse Mace Windu. Asta ar putea fi chiar mai important pentru noi.

Obi-Wan era în dificultate.

— Dar nu l-am cunoscut bine pe Bruck. Ştiam cum se mişca într-un duel de sabie de lumină, da. Dar nu şi ce era în mintea sau în inima lui.

Nimeni nu spuse nimic. Obi-Wan se strădui să nu-şi trădeze neliniştea. Îi dezamăgise încă o dată pe Maeştrii Jedi. Privind în jurul camerei, nu întâlni nicio privire prietenoasă. Nici chiar Yoda nu-l privea încurajator. Voia să-şi şteargă palmele umede pe tunică, dar nu îndrăznea.

— Bineînţeles că voi face tot ce pot pentru a ajuta, adăugă el repede. Spuneţi-mi doar ce vreţi să fac. Pot vorbi cu prietenii lui...

— Nu e nevoie, îl întrerupse Mace Windu. Îşi împreună degetele lungi. Până la adoptarea unei decizii de către Consiliu, trebuie să-ţi cerem să nu interferezi în problemele Templului, cu excepţia cazului în care îţi spunem altfel.

Obi-Wan înţepeni.

— Dar Templul este casa mea! strigă el.

— Eşti binevenit să rămâi aici până când situaţia ta va fi rezolvată, desigur, spus Mace Windu. Încă mai avem multe de discutat.

— Dar există o ameninţare reală pentru Templu, argumentă Obi-Wan. Aveţi nevoie de ajutor. Şi nu am fost aici în timpul furturilor mărunte. Sunt unul dintre puţini studenţi Jedi care pot fi excluşi ca fiind suspect. Cineva l-ar fi putut ajuta pe Bruck. Aş putea investiga.

Obi-Wan văzu cu o senzaţie de tulburare că făcuse o greşeală. Ar fi trebuit să ştie că nu trebuia să-i ceară Consiliului să-l primească înapoi pe baza faptului că le-ar fi putut fi de folos într-o criză. Privirea ascuţită a lui Mace Windu îl tăie ca gheaţa.

— Cred că Jedii vor reuşi să rezolve criza fără niciun ajutor de la tine.

— Desigur, spuse Obi-Wan. Dar vreau să le spun tuturor Maeştrilor Jedi că simt remuşcări autentice pentru decizia mea. Mi s-a părut corectă la momentul respectiv, dar am ajuns să văd cât de greşită era. Nu vreau decât să am înapoi ceea ce am avut odată. Vreau să fiu Padawan. Vreau să fiu Jedi.

— Să ai din nou ceea ce ai avut, nu poţi, spuse Yoda. Diferit tu eşti. Diferit Qui-Gon este. Fiecare moment vă face aşa. Fiecare decizie, un cost ea are.

— Obi-Wan, ai încălcat nu numai încrederea lui Qui-Gon, vorbi Ki-Adi-Mundi, ci şi încrederea Consiliului. Nu pari să înţelegi acest lucru.

— Dar îl înţeleg! exclamă Obi-Wan. Îmi asum responsabilitatea şi îmi pare rău pentru asta.

— Ai treisprezece ani, Obi-Wan. Nu mai eşti un copil, spuse Mace Windu încruntat. De ce vorbeşti ca unul? Părerea de rău nu face să dispară infracţiunea. Te-ai amestecat în treburile interne ale unei planete fără aprobare oficială Jedi. Ai sfidat

ordinele Maestrului tău. Un Maestru depinde de loialitatea Padawanului, la fel cum şi Padawanul depinde de Maestru. Dacă acea încredere este încălcată, legătura se spulberă.

Înţepătura cuvintelor lui Mace îl făcu pe Obi-Wan să tresară. Nu se aşteptase la atâta severitatea din partea Consiliului. Nu se putea uita la Qui-Gon. Privirea lui o găsi pe a lui Yoda.

— Neclară calea ta este, Obi-Wan, spuse Yoda cu mai multă blândeţe. Este greu să aştepţi. Dar să aştepţi tu trebuie, ca să-ţi fie dezvăluită calea.

— Poţi să pleci, Obi-Wan, spuse Mace Windu. Trebuie să vorbim cu Qui-Gon în particular. Poţi să mergi în vechea ta cameră.

Ei bine, cel puţin asta este ceva, gândi Obi-Wan. Se zbătu să-şi păstreze demnitatea în timp ce se pleca în faţa Consiliului. Dar ştia că obrajii îi ardeau de ruşine când ieşi din cameră. Obi-Wan se simţi uşurat când uşa şuieră în spatele lui. Nu-i mai putea privi pe Maeştri nici măcar o secundă. Niciodată în aşteptările sale nu ar fi crezut că prima sa întâlnire va decurge atât de prost. Văzu o siluetă subţire la capătul holului şi o parte din anxietatea sa dispăru.

— Bant! o strigă el.

— Te aşteptam.

Bant veni spre el, cu ochii ei argintii luminaţi de entuziasm. Pielea îi strălucea în contrast cu tunica albastră.

— E bine să revezi un prieten, recunoscu Obi-Wan.

Bant se uită la el.

— Nu a mers bine.

— Nu ar fi putut merge mai rău.

Ea îşi strecură braţele în jurul lui Obi-Wan şi îl îmbrăţişă. Obi-Wan percepu mirosul de sare şi de mare, un miros unic pe care îl asociase întotdeauna cu Bant, pentru că pe Bant, chiar şi mirosul de sare părea dulce. Fiind o Calamariană, era amfibiană, având nevoie de umezeală pentru a trăi. Camera ei era plină cu aburi şi făcea zilnic câteva partide de înot.

— Să mergem, murmură Bant.

Nu trebuia să întrebe unde. Luară liftul până la nivelul lacului. Era locul lor special. După zilele lungi de cursuri şi antrenament, nu era nimic mai plăcut pentru Bant decât să se scufunde în apă pentru o baie lungă.

Obi-Wan i se alătura adesea, sau uneori stătea pe mal, urmărind-o glisând graţios pe sub apa verde. Ieşiră din lift şi păşiră în ceea ce părea a fi o frumoasă zi însorită pe suprafaţa planetei. Dar amândoi ştiau că soarele auriu care era pe cerul albastru era de fapt o serie de instalaţii de iluminare aşezate sus, pe tavanul cupolat. Pământul de sub picioarele lor fusese plantat cu arbuşti înfloriţi şi copaci cu frunze. Astăzi, zona lacului era pustie.

Obi-Wan nu vedea pe nimeni înotând sau mergând de-a lungul multelor cărări.

— Studenţilor li s-a cerut să rămână în camerele lor, în sala de mese, sau în camerele de meditaţie dacă nu au lecţii, spuse Bant. Nu este un ordin, ci doar o cerere. Atacul asupra lui Yoda ne-a făcut pe toţi prudenţi.

— A fost un lucru şocant, spuse Obi-Wan.

— Dar cum rămâne cu tine? întrebă Bant. Ce a spus Consiliul?

Amărăciunea crescu în Obi-Wan.

— Nu mă vor lua înapoi.

Bant păru uimită.

— Au spus asta?

Obi-Wan se uită la lac, cu ochii arzând.

— Ei bine, nu, nu cu cuvinte astea. Dar atitudinea lor a fost foarte severă. Trebuie să aştept, spun ei. Bant, ce mă voi face?

Se uită la el, cu ochii ei mari şi argintii, plini de compasiune.

— Aşteptă.

El se întoarse nerăbdător.

— Parcă ai fi Yoda.

Ea puse o mână pe braţul lui.

— Dar, Obi-Wan, ceea ce ai făcut tu a fost o infracţiune gravă. Nu este suficient de serioasă pentru a fi dat afară pentru totdeauna, adăugă ea repede când văzu privirea din ochii lui. Dar Consiliul va trebui să văd dovada sincerităţii tale. Va trebui să se întâlnească cu tine de mai multe ori. Au compasiune, Obi-Wan, dar au întregul Ordin Jedi de protejat. E bine că este aşa. Calea Jedi poate fi una dificilă, iar Consiliul trebuie să fie sigur că angajamentul este absolut. Că angajamentul fiecăruia dintre noi este absolut.

— Angajamentul meu este absolut, spuse cu înverşunare Obi-Wan.

— Cum poate fi Consiliul sigur de acest lucru şi cum poate fi Qui-Gon sigur? întrebă Bant cu mare blândeţe. Căci ai mai spus asta, atunci când i te-ai alăturat pentru prima dată.

Furia îl umplu pe Obi-Wan, o furie alimentată de frustrare. Ştia că Bant nu voia să-l rănească. Ea îl privea cu ochii îngrijoraţi, iubitori, temându-se că îl jignise.

— Văd, spuse el scurt. Şi tu mă învinovăţeşti.

— Nu, spuse ea încet. Îţi spun doar că va dura mai mult timp decât vrei tu, poate chiar mai mult timp decât crezi că vei fi capabil să suporţi. Dar Consiliul va ceda şi va vedea ce văd eu.

— Ce anume? întrebă Obi-Wan, încruntându-se. Un băiat supărat? Un prost?

— Un Jedi, zise ea încet şi fu cel mai bun lucru pe care ar fi putut să i-l spună.

Deodată, Obi-Wan fu lovit de un gând. Ce se întâmpla dacă Consiliul îl primea înapoi, dar Qui-Gon nu? Dacă Consiliul îi permitea să rămână ca student Jedi, avea deja treisprezece ani şi depăşise limita până la care putea fi ales ca Padawan de către un Cavaler Jedi. Cine l-ar mai cere, dacă nu o făcea Qui-Gon?

Nu vreau un alt Maestru, gândi Obi-Wan cu disperare. Îl vreau pe Qui-Gon.

Merseră până la capătul lacului fără ca Obi-Wan să observe. Era acolo un mic golf prin care lui Bant îi plăcea să meargă. Ea păşi în apă, zâmbind când răcoarea îi cuprinse gleznele.

— Povesteşte-mi despre Melida/Daan, zise ea. Nimeni nu ştie ce s-a întâmplat acolo. Ce te-a determinat să te angajezi în cauza lor şi să ne părăseşti?

Obi-Wan încremeni. Poate că era urma zâmbetului lui Bant, când îi pusese întrebarea. Poate că era felul în care căzuse lumina pe apă sau felul în care îl priveau cu încredere ochii ei argintii. Poate că a fost viaţa pe care o trăise până în acel moment, atât de frumoasă încât îl orbi. Nu îi putea spune despre Cerasi. Cu atâta viaţă în jur, cum putea să vorbească despre moarte? Obi-Wan îşi pierdu brusc cuvintele. Înainte, nu mai avusese niciodată probleme să stea de vorbă cu Bant. Dar ce i-ar fi putut spune?

Pe Melida/Daan, am văzut o prietenă murind chiar în faţa

mea. Am văzut viaţa din ochii ei cum pâlpâie şi dispare. Am ţinut-o în braţe. Am simţit cum un alt prieten drag îmi întoarce spatele. M-a trădat un tovarăş de arme. Iar eu mi-am trădat Maestrul. Un şir de trădări şi o moarte care mi-au marcat inima pentru totdeauna.

Nu putea spune nimic din toate aceste lucruri. Erau prea adânc în inima lui.

Când se va termina, îi voi spune. Când vom avea timp.

— Dar eu vreau să aud despre tine, spuse el schimbând subiectul. Arăţi diferit. Ai crescut de când nu te-am mai văzut?

— Poate puţin, spuse Bant, mulţumită. Înălţimea ei scundă o deranjase întotdeauna. Şi acum am unsprezece ani.

— În curând vei fi Padawan, o şicană Obi-Wan.

Bant nu-i observă tonul de tachinare. Ochii îi erau serioşi când dădu din cap.

— Da. Yoda şi Consiliul cred că sunt gata.

Obi-Wan tresări. Din cauza dimensiunilor mici şi a felului ei încrezător de a fi, Bant păruse întotdeauna chiar mai tânără decât ea. Se ţinuse întotdeauna după el şi prietenii lui cei mai buni, Reeft şi Garen Muln.

— Eşti prea tânără pentru a fi aleasă, spuse el.

— Nu vârsta, ci abilitatea este cea care marchează momentul de cotitură, răspunse Bant.

— Acum vorbeşti din nou ca Yoda.

Bant chicoti.

— Îl citez pe Yoda.

— Şi cum rămâne cu Garen? întrebă Obi-Wan.

— Garen face cursuri suplimentare de pilotaj, răspunse Bant. Yoda crede că reflexele sale sunt deosebit de bune. Jedii au nevoie de piloţi pentru misiuni. Chiar acum are lecţii într-un simulator, sau ar fi venit deja să te vadă.

— Şi unde e Reeft? întrebă Obi-Wan zâmbind. În sala de mese?

Bant râse. Prietenul lor Dresselian era recunoscut pentru plăcerea sa lacomă de a mânca.

— A fost ales Padawan de către Binn Ibes. A plecat în prima sa misiune.

Un fior trecu prin Obi-Wan. Deci, Reeft era de-acum Padawan. Bant va fi în curând. Garen fusese ales pentru misiuni speciale. Toţi prietenii lui mergeau înainte în timp ce stătea pe

loc. Nu, era mai rău de atât. În timp ce el mergea înapoi.

El fusese primul care părăsise Templul. Acum va sta pe platforma de aterizare, făcându-le semne prietenilor săi în timp ce plecau, unul după altul. Se întoarse, astfel încât Bant să nu-i poată vedea chinul de pe chip.

— Dar Qui-Gon? întrebă Bant. Ştii dacă te va primi înapoi, odată ce Consiliul o va face?

Asta era Bant. Reuşea întotdeauna să ajungă la adevărata problemă. Din moment ce ea spunea tot ce avea pe inimă, se aştepta ca şi ceilalţi să facă la fel.

— Nu ştiu, spuse Obi-Wan.

Se aplecă pentru a trece cu mâna prin apă, încercând să-şi ascundă faţa.

— Ştii, la început am crezut că este foarte dur, remarcă Bant. Mi-a fost puţin frică de el. Dar am ajuns să văd cât de blând este. Sunt sigur că totul se va rezolva între voi.

— Nu ştiam că îl cunoşti pe Qui-Gon, spuse Obi-Wan, uimit.

— O, da, spuse Bant. L-am ajutat pe el şi pe Tahl în ancheta furturilor când tu erai pe Melida/Daan.

Curios acum, Obi-Wan se întoarse să o întrebe ce făcuse, dar îl întrerupse un zgomot ciudat. Bant şi Obi-Wan priviră deasupra capului. Un zgomot de măcinare umplu aerul. Se uitară în sus. La început văzură doar ceea ce trebuiau să vadă: un soare strălucitor pe cerul albastru. Apoi totul păru să se întâmple brusc. Lumina se diminuă şi, dintr-o dată, un obiect se prăbuşi din cer – care puteau vedea acum că era doar o cortină. Se vedeau formele scheletice ale pasarelelor şi instalaţiilor de iluminare. O parte dintr-un tunel orizontal se balansa în aer.

— Este turboliftul orizontal, spuse Bant îngrozită. Se va prăbuşi!

Obi-Wan văzu totul într-o clipă, dar cu claritatea unei mişcări lente. Turboliftul orizontal trecea mult pe deasupra, traversând lacul şi cărările care îl înconjurau. În mod normal, era ascuns vederii de strălucirea instalaţiilor gigantice de iluminare. Dar o parte din ascensor căzuse prin puţul său, lovind o instalaţie de iluminare.

— Motoarele repulsorlift trebuie să fi explodat, ghici Obi-Wan. Atârnă doar de un fir.

— Turboliftul ăsta leagă creşele şi centrele de îngrijire

pentru copiii mai mici cu sălile de mese, spuse Bant, cu ochii aţintiţi asupra lui. Ar putea fi plin cu copii.

Îşi smulse privirea de pe el.

— Nu am comunicator, zise repede Obi-Wan. A fost deteriorat pe Melida/Daan.

— Mă duc eu, decise Bant. Rămâi aici în caz că... în caz că o să cadă.

Bant se îndepărtă. Obi-Wan ştia că se îndrepta spre unitatea de comunicaţii de la intrarea la nivelul lacului. Nu putea să-şi ia ochii de pe turbolift. Puţul liftului se legăna uşor. În orice moment se putea cufunda în lacul de dedesubt.

Dar turboliftul rezistă.

Nu putea să stea acolo şi să nu facă nimic. Obi-Wan scană zona tehnică de deasupra. Nu-şi dăduse seama ce labirint de pasarele era. Dacă ar putea scoate copiii din turbolift, ar putea scăpa pe pasarele până la nivelul serviciului tehnic...

Gândul îi trecu prin minte şi alergă spre uşa ascunsă în frunziş. Trecu prin ea şi apăsă butonul pentru tubul vertical de ridicare. Nu se întâmplă nimic. Obi-Wan se întoarse şi văzu o scară îngustă îndreptându-se în sus.

Urcă scările câte două, cu picioarele pompând, cu muşchii obosindu-i pe măsură ce urca scara lungă. Totuşi, nu şovăi. În cele din urmă ajunse la nivelul superior. Un tunel ducea la o serie de uşi marcate cu numerele: B27, B28, B29 şi aşa mai departe. Care uşă ducea la pasarela cea mai apropiată de turboliftul avariat?

Obi-Wan se opri. Inima îi bătea cu furie. Voia să alerge, dar ar fi pierdut timp preţios dacă nu se gândea mai întâi la problemă. Se orientă după podeaua de dedesubt, imaginându-şi unde ar fi putut atârna turboliftul.

Apoi merse repede în josul tunelului, pe lângă uşi, până când simţi că ajunsese aproape de locul în care era ascensorul. Apăsă butonul de acces de pe uşa B37. Uşa se deschise şi păşi pe un mic palier.

Turboliftul încă atârna precar în mijlocul spaţiului uriaş. Dacă ar merge pe pasarelă, s-ar apropia de porţiunea de puţ care încă mai era intactă. Ar fi putut să taie o gaură cu sabia de lumină, aplecându-se peste balustrada pasarelei. Apoi ar fi trebuit să se strecoare în puţ şi să meargă pe o distanţă scurtă până la turbolift.

Dacă puţul nu se desprindea din cauza greutăţii sale...

Obi-Wan ştia că trebuia să rişte. Privind peste pasarelă, văzu că Bant nu revenise cu ajutoare. Dacă turboliftul era defect, poate că la fel era şi unitatea de comunicaţii.

Merse repede pe pasarelă. Era înconjurat de instalaţiile masive de iluminare. Privind prin ele, putu vedea sclipirea lacului mult mai jos. Chiar şi cei mai înalţi copaci păreau imposibil de mici de la acea înălţime. Când ajunse în zona puţului care se curba aproape de pasarelă, Obi-Wan îşi porni sabia de lumină. Cu grijă şi foarte încet, tăie o deschizătură în puţ. Nu dorea ca metalul tăiat să cadă în interior. Apoi îşi puse sabia din nou la centură. Se urcă pe balustradă. Acum nu mai era nimic între el şi lacul aflat la sute de metri mai jos. Nu auzea niciun zgomot din turbolift, dar simţi valurile de suferinţă şi frică. Putea să-i simtă pe copiii prinşi în interior. Obi-Wan se strecură pe jumătate în puţ. Fără să dea drumul balustradei, îşi testă greutatea. Puţul nu se clătină şi nici nu făcu vreun zgomot. Îl putea ţine. Dădu drumul încet la balustradă, gata să sară înapoi dacă puţul începea să se balanseze. Dar nu se mişcă. Trebuia să se deplaseze încet. Dacă ar fugi, vibraţia ar putea slăbi legăturile puţului şi putea să se desprindă. Obi-Wan îşi închise mintea la imaginea lacului întunecat de dedesubt şi a copiilor captivi căzând în el. Începu să meargă. Puţul era întunecat şi îşi activă sabia pentru iluminare. În faţă putea vedea forma voluminoasă a turboliftului. Când se apropie, putu auzi vocea profundă a unui îngrijitor Jedi şi, ocazional, murmurul copiilor. Progresul său era agonizant de lent, dar ajunse, în cele din urmă, la peretele turboliftului. Bătu în el.

— Sunt Obi-Wan Kenobi, strigă el. Sunt în puţul turboliftului.

— Sunt Ali-Alann, spuse vocea profundă. Sunt îngrijitorul copiilor.

— Câţi sunt înăuntru?

— Zece copii şi cu mine.

— Ajutorul este pe drum.

Vocea lui Ali-Alann nu avea nici urmă de nervozitate.

— Motoarele repulsorlift s-au defectat unul după unul. Ne mai ţine doar unul. Unitatea de comunicaţii nu funcţionează. Trapa de evacuare nu se deschide, iar eu nu port sabie de lumină.

Obi-Wan ştia ce îi spunea Ali-Alann. Ultimul motor repulsorlift putea ceda în orice clipă. Erau prinşi în capcană.

— Ţineţi copiii departe de acest perete, îl îndrumă Obi-Wan.

Mişcându-se din nou mai încet decât ar fi dorit, Obi-Wan tăie o gaură în peretele turboliftului. Metalul se desprinse dar nu se separă de liftul în sine. Bun. Obi-Wan îşi ţinu sabia ca o torţă. Strălucirea ei dezvălui feţele răsturnate, serioase, ale copiilor şi evidenta uşurare de pe chipul lui Ali-Alann.

— Trebuie să ne mişcăm foarte încet, îi spuse atunci Obi-Wan lui Ali-Alann, apoi coborî mult vocea, astfel încât să nu-l audă copiii. Puţul este într-o situaţie precară. Nu sunt sigur câtă greutate poate suporta.

Ali-Alann aprobă din cap.

— Îi vom scoate câte unul pe rând, atunci.

Procesul fu agonizant de lent. Copiii erau cu toţii mai mici de patru ani. Puteau merge, desigur, dar Obi-Wan se gândi că era mai bine să-i care el. Ali-Alann îi întinse primul copil, o fată umană micuţă care îşi înfăşură cu încredere braţele în jurul gâtului lui Obi-Wan.

— Care e numele tău? întrebă el.

Părul ei roşu era împletit în spirale în jurul capului, iar ochii căprui îi erau serioşi.

— Honi. Am aproape trei ani.

— Ei bine, Honi-care-are-aproape-trei ani, ţine-te de mine.

Ea îşi lipi capul de pieptul lui. Obi-Wan se întoarse prin puţ. Când ajunse la deschidere, o ţinu pe Honi lângă el cu o mână şi o întinse pe cealaltă ca să apuce balustrada pasarelei. Era nevoie de un echilibru perfect pentru a urca pe ea. Auzi sunetul paşilor. Într-o clipă, Qui-Gon ajunse vizavi de el pe pasarelă. Întinse braţele.

— Pot să iau eu copilul.

Obi-Wan se întinse în afară în timp ce Qui-Gon întinse mâna şi i-o dădu pe Honi în siguranţă.

— Au mai rămas nouă copii şi Ali-Alann, spuse el.

— Maeştrii sunt dedesubt, îi spuse Qui-Gon. Folosesc Forţa pentru a susţine turboliftul.

Acum Obi-Wan putu să-l simtă: un val extraordinar de Forţă, puternic şi profund. Aruncă o privire mai jos. Membrii Consiliului stăteau într-un cerc, concentrându-se asupra

turboliftului.

— Dar eu nu aş pierde vremea, oricum, spuse Qui-Gon pe un ton sec, întorcându-se pentru a o duce pe Honi în siguranţă.

Obi-Wan se întoarse în turbolift. Unul câte unul, îi cără pe copii. Unul câte unul, îi întinse spre Qui-Gon. Copiii erau deja instruiţi în calm şi Forţă. Niciunul nu scânci sau plânse, deşi unii trebuiau să încerce din greu să nu o facă. Erau plini de încredere şi poziţia corpului lor era relaxată în timp ce se lăsau căraţi şi predaţi pe deasupra micului decalaj până la pasarelă, la sute de metri deasupra lacului.

Când mai rămăseseră doar doi copii, Ali-Alann cără unul, în timp ce Obi-Wan îl luă pe ultimul, un băieţel de doar doi ani. Obi-Wan aşteptă cât timp Ali-Alann merse prin puţ. Auzise puţul scârţâind şi îl simţi clatinându-se în timp ce Ali-Alann îşi croia drum, încet, spre pasarelă. Jediul era înalt şi puternic, cu o constituţie similară cu a lui Qui-Gon. Obi-Wan putea simţi puţul slăbind în timp ce Ali-Alann mergea prin el. În cele din urmă, predă copilul şi urcă el însuşi pe pasarelă.

Obi-Wan făcu drumul pentru ultima oară. Simţea puţul leagându-se la fiecare pas. Ştia totuşi că, dacă ar fugi, s-ar putea desprinde complet. Îi întinse copilul lui Qui-Gon şi urcă şi el pe pasarelă. Puţul se legănă, dar nu se rupse. Se uită în jos şi îi văzu pe Maeştrii Jedi într-un cerc, concentrându-se pe puţul aflat mult deasupra capetelor lor. Cavalerii Jedi îi duseseră deja pe copii jos, coborând pe frânghii.

Obi-Wan îi urmă pe Ali-Alann şi Qui-Gon pe scara lungă, înfăşurată, până la nivelul lacului. O uşurare dulce trecu prin el. Copiii erau în siguranţă.

Merse în urma lui Qui-Gon până la malul lacului, unde asteptau Maeştrii. Bant ţinea un copil în braţe, vorbind încet cu el, iar Yoda puse o mână pe capul unuia dintre copii. Atmosfera era calmă, astfel încât copiii să nu fie speriaţi de experienţa lor.

— V-aţi descurcat bine, copii, spuse Mace Windu, arătându-le un zâmbet rar. Forţa a fost cu voi.

— Ali-Alann a fost şi el acolo, vorbi Honi cu seriozitate. El ne-a spus poveşti.

Zâmbind, Mace Windu îi mângâie părul.

— Ali-Alann vă va duce acum la sala de mese. Dar nu cu turboliftul.

Copiii râseră. Se grupară în jurul lui Ali-Alann, adorându-l

în mod evident pe îngrijitorul lor mare şi blând.

— Bine, tu te-ai descurcat, Ali-Alann, îi spuse Yoda.

Membrii Consiliul aprobară din cap.

— Forţa a fost cu noi, repetă Ali-Alann.

Îi conduse pe copii mai departe.

— Şi tu, tânără Bant, continuă Mace Windu, întorcându-se spre ea. Trebuie să fii laudată şi tu. Ai rămas calmă când ai a constatat că unitatea de comunicaţii de la nivelul lacului era nefuncţională. Viteza ta în obţinerea ajutorului a fost admirabilă.

— Oricare dintre noi ar fi făcut la fel, răspunse Bant.

— Nu, Bant, spuse Qui-Gon cu căldură. Ai fost înţeleaptă să vii direct în sala Consiliului. Şi calmul tău în faţa unui pericol atât de mare a fost fidel modului Jedi.

Faţa lui Bant se coloră.

— Mulţumesc. Dorinţa mea a fost să-i ajut pe copii.

— Aşa cum ai şi făcut, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan simţi o înţepătură de gelozie. Căldura din ochii şi vocea lui Qui-Gon erau inconfundabile. Aşteptă să-l observe Consiliul. Nu era ca şi cum îi salvase pe copii pentru a primi laude. Dar nu se putea abţine să fie bucuros că i se dăduse ocazia să vină în ajutorul Templului. Cel puţin Consiliul vedea partea sa cea bună.

— Cât despre tine, Obi-Wan, spuse Mace Windu, întorcându-se spre el, ţie trebuie să-ţi mulţumim pentru salvarea copiilor. Ai arătat rapiditate în gândire.

Obi-Wan deschise gura pentru a răspunde cu umilinţă, cum ar fi trebuit să facă un Jedi. Dar Mace Windu continuă să vorbească.

— Totuşi, continuă el, ai arătat şi acea impulsivitate care este defectul tău. Acelaşi defect care ne-a determinat să ezităm în legătură cu aptitudinile tale de a fi Jedi. Ai acţionat singur. Nu ai aşteptat ajutor şi îndrumare. I-ai fi putut pune în pericol pe copii în mod inutil. Puţul s-ar fi putut rupe.

— Dar mi-am testat greutatea şi m-am mişcat cu atenţie. Ş-şi ajutorul încă nu sosise, spuse Obi-Wan, bâlbâindu-se.

Era uimit de vina pe care i-o găsise Consiliul. Mace Windu se întoarse. Propria voce îi răsună lui Obi-Wan în urechi şi îşi dădu seama că se bâlbâia scuzându-se. Bant îl privi cu compasiune.

— Te rog să nu te mai amesteci, spuse Mace Windu.

Consiliul va discuta acum ce este de făcut în privinţa puţului. Trebuie să închidem aripa aceea.

Qui-Gon îşi puse mâna pe umărul lui Bant. Cei doi îi urmară pe membrii Consiliului când plecară de la lac. Obi-Wan rămase pe loc, privindu-i cum pleacă. Nu crezuse că ziua aceea ar fi putut să meargă mai rău. Dar se întâmplase. În ochii Consiliului, el nu mai putea face nimic bine. Şi în ochii lui Qui-Gon, nu mai valora chiar nimic.

* * *

Au fost prea duri cu el, gândi Qui-Gon în timp ce o părăsea pe Bant şi mergea la întâlnirea sa cu Yoda. Obi-Wan acţionase impulsiv, da, dar Qui-Gon ar fi făcut la fel. Cu toate astea, nu putea interfera cu admonestarea Consiliului. Şi ajunsese să aibă încredere în înţelepciunea lor în astfel de chestiuni. Fără îndoială, era mai bine pentru Obi-Wan să reflecteze asupra impulsivităţii sale, deoarece ea îl determinase să părăsească calea Jedi. Mace Windu, Yoda şi Consiliul aveau întotdeauna un motiv în spatele severităţii lor. Aşa că, deşi voia să rămână cu Obi-Wan, plecase pentru ca băiatul să se poată gândi la ceea ce îi spusese Mace Windu.

Obi-Wan riscase. Nu era nicio îndoială în asta. Paşii lui Qui-Gon şovăiră un moment când îşi aminti cum se simţise el când ajunsese la lac şi îşi dăduse seama că Obi-Wan se afla în puţul turboliftului. Îl cuprinsese un sentiment profund de spaimă. Dacă puţul s-ar fi rupt înainte de sosirea Maeştrilor? Dacă Obi-Wan ar fi pierit? Inima lui Qui-Gon se oprise la acel gând. Îşi reluă ritmul grăbit. Învăţase multe în săptămânile trecute despre cum îl putea surprinde inima. Începuse să vadă cât de complicate şi profunde erau legăturile dintre el şi fostul său Padawan.

Dar trebuia să se concentreze asupra problemei pe care o avea de rezolvat. Orice altceva mai trebuia rezolvat, trebuie să aştepte.

Yoda stătea în mijlocul spaţiului alb, gol, al camerei de securitate din turnul central, unde nu ar fi putut pătrunde niciun mijloc de supraveghere.

— Confirmat de Miro Daroon, a fost, îi spuse el lui Qui-Gon. Sabotaj a fost. Un dispozitiv de sincronizare în motoarele

repulsorlift şi un virus în miezul central care a oprit lifturile şi unităţile de comunicare din zonă. Să găsim această persoană, noi trebuie, Qui-Gon. Împotriva copiilor, acum el este. Ciudat mi se pare că Bruck ar putea fi implicat într-un astfel de lucru, spuse Yoda copleşit.

— Ultimul motor de repulsorlift a rezistat, sublinie Qui-Gon. Eu nu cred că turboliftul ar fi trebuit să cadă.

Yoda se întoarse spre el.

— Ne batjocoreşte, intrusul? Pune în pericol viaţa copiilor dintr-o glumă?

— Sau există un alt motiv, spuse Qui-Gon. Încă nu îmi este clar care. La început am crezut că furturile acelea mărunte fuseseră concepute strict pentru a ne irita şi tachina. Acum mă întreb altceva. Obiectele furate par să fi servit la diverse scopuri. Cutia de instrumente din unitatea servo-utilitară a fost folosită cel mai probabil pentru demontarea motoarelor repulsorlift. Roba de meditaţie a profesorului a fost folosită pentru ca intrusul să se deplaseze în mod liber, mai ales dimineaţa devreme, când majoritatea Cavalerilor Jedi meditează.

— Şi echipamentul sportiv al studentului din anul IV? întrebă Yoda.

— Încă nu are nicio semnificaţie, spuse Qui-Gon. Şi apoi mai sunt dosarele şcolare furate. Numai studenţii cu numele de la A la H. Numele de familie al lui Bruck este Chun. Sunt sigur că înregistrările au fost furate pentru a ascunde ceva despre el.

Yoda dădu din cap.

— Timp va fi necesar, pentru a strânge informaţii. E ceva ce nu ştii, Qui-Gon – un moment sensibil pentru Jedi, aceasta este. O misiune secretă pentru Senat, noi întreprindem. În tezaurul nostru Jedi păstrăm un mare transport de vertex.

Qui-Gon nu putu să-şi reţină surpriza de pe faţă. Vertexul era un mineral foarte valoros. După ce era extrasă substanţa brută, era tăiată în cristale de diferite forme pentru monede. Multe lumi foloseau vertexul cristalin în loc de credite.

— Fără precedent, a fost să acceptăm un astfel de transport, fu Yoda de acord, observând surpriza lui Qui-Gon. Cu toate astea, Consiliul a crezut că e bine. Două sisteme solare sunt acum prinse în conflict din cauza transportului. De acord cu negocierile de pace, ei nu sunt, cu excepţia cazului în care

expedierea, de o parte neutru ar fi organizată. Aproape încheiat, acordul de pace este. Dacă se află că Templul vulnerabil este, război ar fi. Vocea lui Yoda coborî îngrijorată. Un mare război ar fi, Qui-Gon. Multe alianţe aceste sisteme au.

Qui-Gon digeră informaţiile. De multe ori i se părea că deşi Templul era un paradis, era conectat la galaxie în atât de multe moduri complicate.

— Nu este timp de pierdut, îi spuse el lui Yoda. Voi începe cu Miro Daroon. Trebuie să descopăr cum reuşesc Bruck şi intrusul să umble prin Templu fără a fi văzuţi. Va trebui să mă coordonez cu Tahl.

Yoda clipi spre el.

— Şi Obi-Wan?

— Consiliul i-a ordonat să rămână deoparte, răspunse Qui-Gon surprins.

— Că băiatul va găsi o modalitate de a-şi oferi din nou ajutorul, eu prezic, spuse Yoda.

— Şi ar trebui să-l refuz?

Yoda flutură un braţ.

— Implicat direct, băiatul nu ar trebui să fie. Dar în afara problemei, eu nu l-aş ţine.

Qui-Gon zâmbi sumbru în timp ce se grăbea să plece. Era tipic pentru Yoda să dea un sfat contradictoriu. Cu toate astea, cumva, sfatul Maestrului se dovedise întotdeauna a avea sens.

Qui-Gon o luă pe scurtătură prin Camera celor O Mie de Fântâni pentru a ajunge la liftul care l-ar duce direct la centrul tehnic. Mergea intenţionat pe căile întrepătrunse, abia observându-şi împrejurimile, gândindu-se la problemă.

Apoi văzu pasarela distrusă unde avusese loc atacul asupra lui Yoda.

Qui-Gon se opri, cu privirea asupra pasarelei rupte, cu gândurile brusc în trecut. Cu ani în urmă, avusese misiunea de a opri un tiran de la preluarea unei lumi din Inelul Exterior. Strategia tiranului se bazase pe o ecuaţie simplă: *Dezordine + Demoralizare + Distragere = Devastare.*

Acesta era tiparul, îşi dădu seama Qui-Gon. Furturile urmau aceeaşi formulă.

Dezordine: furturile mărunte perturbaseră orele de studiu şi activităţile.

Demoralizare: furtul Cristalelor de Foc Vindecătoare şi

atacul asupra lui Yoda provocaseră pierderea încrederii multor studenţi.

Distragerea atenţiei: defectarea sistemului de răcire, încălcările de securitate şi distrugerea unuia dintre turbolifturile principale însemna că Jedii trebuiau să se concentreze pentru a menţine Templul funcţional.

Aceeaşi formulă malefică acţiona pentru a dezmembra Templul? Tiranul acela era mort, ucis cu mulţi ani în urmă, dar dacă ecuaţia sa diabolică se răspândise?

Deodată, Qui-Gon simţi o tulburare profundă în Forţă. Aceasta despică aerul din faţa lui. Rocile solide păreau să sclipească. Partea întunecată era prezentă aici.

Senzaţia persistă. Fântânile continuau să curgă, picăturile fine de apă plutind şi răcorindu-i obrajii. Cercetă zona atent, observând fiecare frunză, fiecare umbră. Nu văzu nimic ieşit din comun. Şi, totuşi, ştia că era ceva acolo.

* * *

Obi-Wan decise că are nevoie de un comunicator nou. Dacă se întâmpla iar ceva în prezenţa lui şi trebuia să ceară ajutor? Sau dacă se presupunea că Qui-Gon sau Consiliul se răzgândeau şi aveau nevoie de el?

Ar putea fi doar o simplă speranţă, dar nu-mi pasă, gândi Obi-Wan. Trebuie să gândesc ca un Jedi, chiar dacă Consiliul nu vrea să fac asta. În loc să se îndrepte spre camera sa, Obi-Wan porni spre centrul tehnic. Era sigur că Miro Daroon îl va lăsa să ia un comunicator nou.

Văzu în faţa lui o siluetă familiară care păşea pe hol, mâncând o bucată de fruct muja în timp ce mergea. Era Siri, o altă studentă. Nu o cunoştea prea bine, dar ştia că fusese prietenă cu Bruck. Poate că, dacă ar întreba-o, ar putea afla vreun indiciu despre Bruck. Ar putea duce Consiliului o informaţie.

O strigă, iar ea se opri şi se întoarse. Impactul ochilor ei albaştri fu ca un val în creştere. Siri fusese mereu izbitor de frumoasă, dar urâse ca cineva să comenteze în privinţa aspectul ei. Îşi ţinea părul blond într-un stil tăiat scurt, dat pe spate de pe frunte. Stilul băieţesc fusese probabil adoptat pentru a-şi ascunde frumuseţea, dar, în schimb, nu făcuse decât să-i scoată

în evidenţă ochii inteligenţi şi pielea strălucitoare. Când îşi dădu seama cine o strigase, expresia prietenească a lui Siri se răci. Obi-Wan se întrebă de ce. Nu fuseseră niciodată prieteni, dar fuseseră prietenoşi unul cu celălalt. Siri era cu doi ani mai tânără decât Obi-Wan, dar abilităţile ei o aduseseră în clasa lui Obi-Wan şi Bruck de mânuire a sabiei. Fusese o adversară demnă. Obi-Wan considera stilul ei atletic şi foarte concentrat. Spre deosebire de alţi studenţi, nu se lăsa distrasă niciodată, în timpul unui duel, de emoţii precum mânia sau teama şi nu se implica niciodată în rivalităţi meschine. În sinea lui, Obi-Wan se gândise întotdeauna la ea ca fiind puţin prea concentrată. Niciodată nu părea să se relaxeze sau să se alăture glumelor şi distracţiei de care se bucurau studenţii în timpul lor liber.

— Obi-Wan Kenobi, spuse Siri fără ton. Am auzit că te-ai întors.

Luă o muşcătură din fruct.

— Siri, ai fost o prietenă de-a lui Bruck, spuse Obi-Wan pe un ton urgent. Ai observat la el semne de furie sau rebeliune în ultimele luni? Sau orice altceva ieşit din comun?

Siri mestecă, privindu-l fix, fără să răspundă. Obi-Wan se mişcă incomodat. Îşi dădu seama prea târziu că acele zile, a fi prietenul lui Bruck, nu era tocmai un lucru benefic în Templu. Aruncase întrebarea fără să gândească, dornic de răspunsuri şi fiind atent la presiunea timpului. Se gândi că ar fi trebuit să formuleze întrebarea cu ceva mai multă diplomaţie. În timp ce încerca să se gândească la o formulă mai bună, Siri înghiţi. Răsuci fructul muja în mână, căutând locul următor de unde să poată muşca.

— Ce-ţi pasă? întrebă ea.

Impertinenţa ei îl surprinse şi Obi-Wan se strădui să nu reacţioneze la fel.

— Vreau să-l ajut pe Qui-Gon să-l găsească pe Bruck şi pe intrus, începu el cu răbdare.

— Stai o secundă, îl întrerupse Siri. Am crezut la Qui-Gon Jinn te-a părăsit. Şi tu i-ai părăsit pe Jedi.

Supărarea îl umplu pe Obi-Wan.

— Nu i-am *părăsit* pe Jedi, spuse el nervos. Şi în ceea ce-l priveşte pe Qui-Gon, noi...

Obi-Wan se opri. Nu îi datora lui Siri nicio explicaţie! Ea stătea acolo, mestecând fructul şi privind fix la el ca şi cum ar fi

fost un experiment de laborator.

— Nu ar trebui să asculţi de bârfe, îi spuse el.

— Atunci, de ce vrei să bârfesc despre Bruck? atacă Siri înapoi, rece.

Mai luă o muşcătură de muja.

Spumegând, Obi-Wan inspiră adânc. Chestionarea nu mergea bine, asta era clar.

— Templul este asediat, spuse el, luptându-se să-şi păstreze vocea calmă. Am crezut că ai vrea să ajuţi.

Obrajii lui Siri se înroşiră.

— Nu trebuie să te ajut pe tine, Obi-Wan. Nici măcar nu eşti un Jedi. Dar, pentru informarea ta, nu eram o prietenă a lui Bruck. El obişnuia să stea pe lângă mine, încercând să-mi copieze mişcările de sabie. Ştia că sunt o luptătoare mai bună decât el. La fel şi restul clasei. Eu am crezut că este plictisitor. Încerca mereu să mă impresioneze. Cam la asta se rezumă presupusa noastră *prietenie*, bine?

— Bine, spuse Obi-Wan. Dar dacă te gândeşti la ceva...

— Şi încă ceva, îl întreruse Siri, cu ochii aruncând scântei. Îmi pasă de Templu. Tu eşti cel care i-a părăsit Jedi. Când ai făcut asta, ai aruncat îndoiala asupra angajamentului tuturor Padawanilor, din prezent şi din viitor. Ai făcut ca toţi Cavalerii Jedi să se întrebe dacă suntem atât de angajaţi precum ar trebui să fim. Eşti aproape la fel de rău ca Bruck!

Cuvintele lui Siri îi loviră obrajii ca nişte palme. Sângele năvăli pe chipul lui Obi-Wan. Asta simţeau şi ceilalţi studenţi? Că îi trădase? Obi-Wan nu se gândise până atunci că acţiunea sa ar fi putut arunca îndoială asupra angajamentului tuturor Padawanilor. Confruntat cu o situaţie similară, s-ar fi oferit să ajute pe cineva care ar fi făcut ceea ce făcuse el?

Cu fiecare persoană întâlnită în Templu, Obi-Wan primea o imagine mai largă a consecinţelor deciziei sale de a rămâne pe Melida/Daan. Acum îşi dădea seama că acţiunea sa crease valuri mai mari decât se gândise el.

Singur, tu decizia o iei. Totuşi, că ar trebui să o iei şi pentru cei tăcuţi care stau lângă umărul tău, nu uita. De câte ori îl auzise pe Yoda spunând asta? Acum, sensul vorbelor lui era atât de clar, încât îl batjocorea cu simplitatea sa. Acum înţelegea clar ceea ce voise să spună Yoda. Ar fi trebuit să o înţeleagă mai demult.

Siri păru să-şi regrete cuvintele. Obrajii i se îmbujorară aproape la fel profund ca ai lui Obi-Wan.

— Dacă te poţi gândi la ceva care ar putea ajuta, te rog să te duci la Qui-Gon, spuse Obi-Wan cu rigiditate.

— Aşa voi face, murmură Siri. Obi-Wan...

Dar nu mai putea suporta să audă scuze. Ştia clar că Siri spusese exact ceea ce era în inima ei.

— Trebuie să plec, o întrerupse Obi-Wan şi se îndepărtă în grabă.

* * *

Qui-Gon stătea în centrul tehnic lângă Miro Daroon. În jur, se curba un ecran albastru care se întindea de-a lungul peretelui camerei circulare. Pe ecran se derulau diagramele fiecărui tunel, hol de serviciu, pasarelă şi canal din Templu.

La început, desenele schematice i se păruseră un labirint lui Qui-Gon. Dar, cu ajutorul lui Miro, înţelese curând logica diagramelor. Dar logica nu îl ajuta la găsirea intrusului. Erau zeci de tuneluri suficient de înalte pentru ca cineva de înălţimea lui Bruck să poată merge în poziţie verticală. Conductele erau aşezate în mod convenabil la fiecare etaj, oferind ieşiri în fiecare zonă a Templului, cu excepţia celor cu cele mai severe restricţii de securitate, cum ar fi fost camera trezoreriei. Problema nu era să descopere modalitatea de a se deplasa a intrusului. Problema era cum să i-o restrângă. Qui-Gon o apelase deja pe Tahl, partenera sa de anchetă, să trimită echipele de căutare pentru a pieptăna infrastructura. Dar asta dura timp – timp pe care nu îl mai aveau. Încă spera să găsească un indiciu.

Uşa şuieră în spatele lor. Qui-Gon văzu reflexia lui Obi-Wan pe un ecran. Îl văzu pe băiat privindu-l şi oprindu-se.

— Au apărut probleme suplimentare? îl întrebă Qui-Gon repede pe Miro.

Voia ca Obi-Wan să rămână, dar nu i-o putea cere. Asta ar încălca dorinţele Consiliului. Dar se gândi că dacă el şi Miro discutau problemele Templului şi Qui-Gon nu îi cerea să plece, Obi-Wan ar fi rămas.

Deci asta voise să spună Yoda, gândi Qui-Gon.

Miro oftă. Era un extraterestru înalt de pe planeta Piton, subţire ca un stuf, cu fruntea înaltă şi ochii palizi, aproape albi.

Pitonii trăiau în subteran pe propria lor planetă. Aveau puţin pigment în piele, care era aproape translucidă. Nu aveau păr, iar Miro purta o bonetă şi ochelari coloraţi pentru a-şi proteja ochii de strălucire.

— Când am încercat să restabilesc alimentarea lifturilor de serviciu din zona lacului, a căzut circulaţia aerului din aripa nordică. Trebuie să mutăm toţi studenţii în camerele temporare din clădirea principală.

În reflexia ecranului, Qui-Gon îl văzu pe Obi-Wan studiind diagramele.

— Deci, acum au fost închise două aripi ale Templului, murmură Qui-Gon gânditor. Trebuie să fii foarte frustrat, Miro.

Chipul îndurerat al lui Miro căpătă o încruntare mai profundă decât cea pe care o avea deja.

— Puţin spus frustrat, Qui-Gon. Ştiu sistemul ăsta de la un cap la altul. Dar când rezolv o problemă, apar alte trei. Este dificil să ţii pasul. Nu am văzut niciodată un sabotaj atât de complicat, nici măcar în modele ipotetice. Ultima mea soluţie ar fi să închid întregul sistem pentru a rula propriul meu program. Asta e ceva ce nu aş vrea să fac.

Qui-Gon se simţi deranjat de această veste. Miro era un expert în tehnologie, genial, intuitiv. Oricine îl putea pune în încurcătură trebuia să fie, de asemenea, un geniu. Cu siguranţă, Bruck nu era capabil de asta. Se părea că acum căuta o fiinţă alunecoasă, care îi ura pe Jedi, care se pricepea la subterfugii şi, acum, mai era şi un vrăjitor în ale tehnologiei. Qui-Gon inspiră rapid şi tresări. Ideea fusese în mintea lui de ceva timp, rece şi insidioasă, ca apa care se scurge printre crăpăturile unui bolovan. Acum deveni certitudine, spulberând stânca în bucăţi.

— Xanatos, murmură el.

Obi-Wan tresări. Miro se uită la Qui-Gon, şocat.

— Crezi că este implicat Xanatos?

— Este posibil, murmură Qui-Gon.

Indiciile se adunaseră de ceva vreme. Simţise un motiv personal de răzbunare în acea operaţiune. Xanatos avea o ură implacabilă pentru Jedi – o ură care era depăşită doar de ura sa pentru Qui-Gon. Şi apoi existase acel sentiment pe care îl avusese în Camera celor O Mie de Fântâni. Ar fi putut să fie Xanatos prin apropiere?

Dezordine + Demoralizare + Distragerea atenţiei =

Devastare. Pe parcursul acelei misiune, Xanatos fusese Padawanul său. Fusese un băiat de şaisprezece. Şi-ar fi putut aminti cu uşurinţă formula.

— Îmi amintesc de el, spuse Miro încet. A fost cu un an mai mic decât mine. Dar a fost singurul student Jedi care era mai bun la construcţii de modele tehnice de infrastructură.

Qui-Gon aprobă din cap. Mintea tânărului student Jedi fusese ceea ce îl atrăsese pe Qui-Gon încă de la început, făcându-l să se întrebe dacă va deveni un Padawan bun.

În acel moment, Qui-Gon luă o decizie. Nu i se permisese să-l implice pe Obi-Wan în anchetă. Dar lucrurile se schimbaseră. Se întoarse şi recunoscu pentru prima dată prezenţa lui Obi-Wan.

— Am nevoie de ajutorul tău, spuse el.

Obi-Wan rămase îngheţat, surprins de cuvintele lui Qui-Gon.

— Trebuie să o văd pe Tahl şi să-i raportez toate astea, spuse Qui-Gon. Aş vrea să vii cu mine.

— Dar Consiliul..

— Este investigaţia mea, zise Qui-Gon cu fermitate. Te-ai mai confruntat cu Xanatos înainte. Ai putea fi de ajutor. Deci, vino.

Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon pe coridor. Mergea alături el, simţind un val de mulţumire pe măsură ce paşii lor se potriveau în propriul lor ritm. Nu numai că îşi putea repara greşeala ajutând Templul, dar mai şi lucra din nou cu Qui-Gon. Chiar dacă nu ar fi putut afla toate detaliile anchetei, va folosi tot ceea ce va putea obţine. Era primul pas către restabilirea încrederii dintre ei.

Tahl verifica starea echipelor de căutare atunci când sosiră ei. Îşi ridică ochii spre ei, faţa ei încântătoare fiind îngrijorată. Obi-Wan nu o văzuse de când plecase de pe Melida/Daan. Fusese bolnavă după ce fusese salvată, slăbită şi stoarsă de energie. Acum, ochii ei extraordinari, cu dungi verzi şi aurii, nu mai vedeau, dar străluceau în contrast cu tonurile de miere întunecată ale pielii ei.

— Încă nimic, spuse ea în loc de salut. Cine e cu tine, Qui-Gon? Făcu o pauză. Este Obi-Wan, nu-i aşa?

— Da, spuse ezitant Obi-Wan.

Era îngrijorat de reacţia ei la prezenţa sa. La urma urmei,

pentru a arunca în aer turnurile deflectoare pentru *Tineri*, furase mijlocul de transport destinat luării ei de pe planetă.

Îi purta oare pică? Dar uşurarea îl inundă când faţa ei izbucni într-un zâmbet.

— Bine. Mă bucur. Îi aruncă un zâmbet pieziş. Ai talent în a mă salva. Ar putea fi ceva util. Aici n-avem niciun noroc, mi-e teamă.

— Am ştiri, spuse Qui-Gon cu voce aspră.

Îi spuse rapid suspiciunile sale despre implicarea lui Xanatos.

Obi-Wan putu vedea, în timp ce Qui-Gon îi vorbea, că Tahl se îndoia de acea presupunere. Chiar când Qui-Gon termină, ea clătină încet din cap.

— Te bazezi prea mult pe nişte supoziţii logice, prietene, spuse ea.

— E cunoscut faptul că Xanatos era geniu în domeniul tehnologiei, argumentă Qui-Gon.

Ea flutură din mână.

— La fel cum sunt nenumăraţi alţii din galaxie.

— Niciunul la fel de bun ca un Jedi, sublinie Qui-Gon. Cu excepţia unuia care a fost Jedi. Trebuie să aflăm cele mai recente date despre Xanatos. S-ar putea să existe un indiciu acolo.

— Nu spun că te înşeli, Qui-Gon. Dar dacă te înşeli? Dacă ne concentrăm pe un singur suspect, am putea pierde timpul.

Indicatorul luminos de deasupra uşii lui Tahl se aprinse, anunţând un vizitator. În acelaşi timp, răsună un clopoţel în surdină. Nerăbdătoare, Tahl lovi butonul de deschidere a uşii care se afla pe tastatura biroului ei. Uşa se deschise.

— Da, cine este? întrebă ea brusc.

Obi-Wan fu surprins să vadă că vizitatorul era Siri.

— Miro Daroon mi-a spus că Qui-Gon Jinn va fi aici, spuse Siri. Obi-Wan mi-a spus să vă contactez dacă îmi amintesc ceva ciudat despre Bruck.

— Da? întrebă amabil Qui-Gon. Ne-ar putea ajuta orice informaţie.

Siri făcu un pas în cameră.

— S-ar putea să nu fie nimic... dar acum câteva luni, am avut o conversaţie ciudată cu Bruck. Mi-a vorbit despre tatăl său.

Obi-Wan şi Qui-Gon schimbară o privire uimită. Cei care erau aleşi de Jedi renunţau la drepturile lor din naştere. Templul devenea casa lor. În felul acesta, loialităţile lor nu mai puteau fi împărţite sau exploatate în niciun mod. Se angajau faţă de marea şi mult mai profunda conexiune cu Forţa. Era extrem de neobişnuit pentru un elev Jedi să menţioneze – sau chiar să se gândească la – un părinte, mai ales la vârsta lui Bruck.

— Nu am înţeles cum ştia despre tatăl său sau de ce era atât de interesat de el, continuă Siri. L-am întrebat de ce simţea acest impuls nou. Templul este casa noastră, Jedii sunt o familie. Acestea sunt legăturile pe care le reînnoim zi de zi. Sunt deja cele mai puternice lucruri din viaţa noastră. Dar nu numai menţionarea tatălui său a fost ciudată, şi atitudinea lui a fost la fel.

Siri ezită.

— Da? întrebă Tahl cu blândeţe.

— Mi s-a părut că nu simţea nevoia unui părinte sau că nu voia să-l contacteze în vreun fel. Voia doar să se laude cu el. Bruck descoperise – şi nu ştiu cum, pentru că el n-a spus – că tatăl său devenise o persoană puternică pe o altă planetă.

— Care planetă? întrebă Tahl. Poţi să-ţi aminteşti?

— Una despre care nu am auzit niciodată, răspunse Siri. Telos.

Tahl se înţepeni. Obi-Wan şi Qui-Gon schimbară priviri între ei. Qui-Gon avea dovada. Telos era planeta de origine a lui Xanatos. Totuşi, satisfacţia nu apăru pe chipul aspru al Jediului. Numai nelinişte.

— Mulţumesc, Siri, spuse Qui-Gon. Ai fost de mai mult ajutor decât ştii tu.

— Mă bucur să o aud.

Siri îi aruncă lui Obi-Wan o privire rapidă, dar el nu-şi putu da seama dacă era o provocare sau o scuză. Ea plecă, uşa şuierând în spatele ei.

— Ei bine, ar fi trebuit să ştiu deja că nu trebuie să mă îndoiesc de tine, îi spuse Tahl lui Qui-Gon. Scoase o respiraţie lungă. Xanatos.

— Nu e de mirare că au fost furate fişele studenţilor, spuse Qui-Gon gânditor. Orice modificare în statutul familiilor elevilor este înregistrată în dosarele lor. Cumva, Xanatos a ajuns la Bruck prin tatăl său. Cel mai probabil el l-a intrigat pe băiat,

plantându-i în minte dorinţa de putere, bazându-se pe furia şi agresivitatea lui Bruck, până când l-a atras spre partea întunecată. Acelaşi lucru, murmură Qui-Gon, pe care i l-a făcut lui Xanatos tatăl său.

— Şi cel mai probabil, Xanatos l-a învăţat pe Bruck cum să-şi ascundă partea întunecată, adăugă Obi-Wan.

Îşi aminti din propria sa întâlnire cu Xanatos cum putea să manipuleze adevărul puternicul duşman al lui Qui-Gon. Maniera lui elevată ascundea un scop viclean. Plantase în mintea lui Obi-Wan îndoieli despre Qui-Gon.

— Adevărat, Obi-Wan, aprobă Qui-Gon din cap. Bruck trebuie să fi practicat ascunderea. Pentru că era student senior, a avut mai multă libertate. Şi asta l-a ajutat, de asemenea.

— Deci, acum îl cunoaştem pe intrus, spuse Tahl.

— Sugerez să împărţim ancheta în două, zise Qui-Gon. Obi-Wan şi cu mine trebuie să descoperim unde se ascund Xanatos şi Bruck.

Deci va fi inclus! Obi-Wan simţi un val de satisfacţie liniştită.

— Tahl, tu trebuie să afli tot ce poţi despre Xanatos şi Offworld. Va fi dificil – este foarte secretos. Dar puterile tale de investigaţie sunt legendare pe aici. Pune-ţi la treabă reţeaua galactică.

— Nu este nevoie să mă măguleşti, spuse Tahl sec. Cu greu m-aş putea târî prin tuneluri cu tine şi cu Obi-Wan.

Qui-Gon se opri. Obi-Wan văzu că îngrijorarea îi apăru brusc pe faţă. Nu era sigur de ce. Qui-Gon îi spusese deseori că nu era suficient de conectat la Forţa vie. Era ceva în schimbul dintre cei doi prieteni care o rănise pe Tahl şi Qui-Gon tocmai îşi dăduse seama.

Tahl întoarse capul, mâna aproape dărâmând o ceaşcă aflată aproape de cotul ei. Reflexele fulgerătoare o ajutară să o prindă înainte să cadă. Faţa ei se înroşi puternic. Apoi, Obi-Wan îşi dădu seama de ceea ce văzuse Qui-Gon. Tahl îşi pierduse abia recent vederea. Cândva, fusese o războinică strălucită. Acum, trebuia să se simtă ca şi cum ar fi fost dată la o parte. Dar Qui-Gon avea dreptate. Tahl nu putea să se târască prin conducte şi să caute indicii fizice.

Îl privi pe Qui-Gon apropiindu-se de biroul lui Tahl.

— Indiciile pot fi găsite în multe feluri, Tahl, spuse încet

Qui-Gon. Informaţiile corecte pot salva o misiune, uneori mai sigur decât o bătălie.

Tahl dădu din cap. Obi-Wan putu vedea lupta de pe chipul ei. Degetele lui Qui-Gon se frecară de umărul ei cu o atingere rapidă şi plină de compasiune.

— Va fi o provocare, spuse el. Orice indicii ar exista vor fi bine îngropate. Offworld este alcătuită dintr-o piramidă de companii false, cu titluri false. Bunurile lor sunt ascunse cu atenţie. Nimeni nu ştie unde este sediul.

Ochii lui Tahl străluciră.

— Nimeni până acum, spuse ea.

Obi-Wan remarcă noua ei hotărâre. Qui-Gon reuşise. Nu se lăsase oprit de nemulţumirea ei. I-o recunoscuse cu compasiune, apoi lansase o provocare pentru a-i angaja competitivitatea.

Am atât de multe de învăţat de la el, gândi Obi-Wan. Şi nu numai despre lupte, şi strategii, şi Forţă. Ci şi despre inimă.

Uşa se deschise.

— *Domnule* Tahl! M-am întors din misiune. Iată fişele de date suplimentare pe care le-aţi solicitat.

Era TooJay. Droidul de orientare a lui Tahl intră grăbit în cameră.

Tahl ridică din sprâncenele pentru a-i anunţa pe Qui-Gon şi Obi-Wan că ea crease misiunea aceea doar pentru a scăpa de TooJay de pe capul ei. Droidul de orientare fusese conceput pentru a o ajuta pe Tahl, dar de multe ori era doar o sursă de mare enervare pentru o persoană care prefera să o facă singură totul.

— Te voi lăsa cu sarcina ta, spuse Qui-Gon. Obi-Wan şi cu mine avem treaba noastră de făcut.

La ieşirea din cameră, aproape că se ciocniră cu Bant, care se repezea prin uşa deschisă.

— Cred că ştiu cum se deplasează Bruck şi intrusul prin Templu! strigă ea. Ochii argintii ai lui Bant întâlniră fiecare dintre priviri. Mă gândeam la toate acele atacuri, spuse ea nerăbdătoare. Toate au avut loc lângă apă. Gândiţi-vă – Yoda a fost atacat în Camera celor O Mie Fântâni. Comenzile turboliftului sunt lângă lac. Şi ai putea ajunge în centrul tehnic în sine prin rezervoarele de purificare a apei.

Qui-Gon dădu din cap.

— O serie de tuneluri de apă leagă toate acele sisteme. Le-am văzut pe diagramele lui Miro, dar nu credeam că erau navigabile.

— Sunt, îl asigură Bant. Eu le folosesc. Este împotriva regulilor, ştiu, adăugă ea sfioasă. Dar dacă întârzii la vreun curs, este mult mai repede pentru mine să înot decât să merg.

— Echipamentul sportiv, spuse brusc Obi-Wan. Trusa trebuie să aibă mai multe respiratoare.

— Bună treabă, Bant, spuse aprobator Tahl. Excelentă deducere.

Qui-Gon puse o mână pe umărul subţire al lui Bant. Ea zâmbi timidă.

Pe Obi-Wan îl cuprinse gelozia. Luptă împotriva ei. Gelozia nu era o emoţie adecvată pentru un Jedi. Totuşi, nu putea să o diminueze sau să o facă să dispară. Bant îl urmase întotdeauna. Îl venerase. Acum, în scurtul timp în care el fusese plecat, ea se maturizase. Mintea îi era agilă şi isteaţă şi nu-i era frică să-l provoace.

Şi Qui-Gon vedea cât de specială era.

Obi-Wan simţi un şoc când îşi dădu seama că Qui-Gon nu îl va lua înapoi. Cel mai probabil, îşi va dori un alt Padawan. Oare se gândea la Bant?

— Bant, ne poţi arăta tunelurile? întrebă Qui-Gon. Vom avea nevoie de ghid.

Bant aprobă din cap.

— Desigur.

— Dacă apar probleme, vreau să pleci de acolo, o avertiză Qui-Gon. Nu te lupta cu Xanatos. Este extrem de periculos.

Bant aprobă din cap solemnă. Qui-Gon se întoarse spre Obi-Wan.

— Vom avea nevoie de respiratoare.

— Am adus câteva, spuse Bant. Am crezut că veţi vrea să mergeţi imediat.

— Ai gândit foarte rapid, spuse Qui-Gon aprobator.

Obi-Wan îi urmă pe Qui-Gon şi Bant.

Acum, eu sunt cel care se ţine după ea, gândi el, intrând cu ei în turbolift. Luară liftul spre zona delimitată prin cordon a lacului.

— Am găsit intrarea în tunel când exploram fundul lacului, le explică Bant în timp ce pătrundeau în apa rece. Apă este

purjată pe acolo la fiecare douăzeci de minute după ora fixă, aşa că eu ţin întotdeauna evidenţa timpului. Este uşor să ieşi la timp sau există o mulţime de locuri pe care să te urci până când este purjată apa prin el.

Ea se scufundă. Obi-Wan îi urmă bulele. Bant era atât de graţioasă sub apă, încât, în curând, se îndepărtă de ei. Când îşi dădu seama de acest lucru, se opri şi îi aşteptă. Trecură printr-o grotă de roci subacvatice. Un panou era ascuns în mod inteligent pe faţada unui bolovan mare. Bant accesă panoul şi înotă mai departe. O urmă Qui-Gon, apoi Obi-Wan. Ieşiră la suprafaţă într-un tunel mare, format din dale albastre, cu un tavan care se curba deasupra capului lor. Apa era limpede şi curată.

— Acest tunel duce apa la fântânile şi la bazinele de meditaţie din aripa asta, le explică Bant, vocea ei răsunând pe suprafaţa din gresie. Sunt platforme la fiecare o mie de metri. Unele dintre ele sunt suficient de înalte pentru a ascunde pe cineva care vrea să nu fie văzut. O să mă opresc la fiecare dintre ele pe măsură ce mergem mai departe.

Qui-Gon aprobă din cap. Bant luă o gură de aer şi se scufundă sub apă. Ei o urmară. Obi-Wan urmări picioarele roz-portocalii ale lui Bant fluturând prin apa cristalină. Ea îi conduse mai departe, tunel după tunel, curbându-se şi răsucindu-se prin tot Templul. Se opri la fiecare platformă pentru a o examina dacă existau urme ale lui Xanatos sau Bruck. Dar nu găsiră nimic.

În cele din urmă, Bant ieşi la suprafaţă într-un loc în care un tunel principal larg se îngusta şi alimenta alte trei tuneluri mai mici.

— Acestea alimentează rezervoarele de purificare a apei, spuse ea în timp ce călca apa. Am văzut totul. Cred că m-am înşelat. Bant păru descurajată. Ar trebui să ne întoarcem.

— A fost o deducţie bună, Bant, îi spuse Qui-Gon cu amabilitate. Şi încă nu am respins-o. Nu am găsit nimic. Dar asta nu înseamnă că Xanatos nu este aici.

Qui-Gon călcă apa, cercetând zona.

— Ce-i asta? întrebă el brusc, arătând spre o zonă încastrată într-o parte a zidului.

— Este prea mică pentru a fi o platformă, spuse Bant. Cred că este zona de serviciu pentru rezervoarele de purificare.

Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon spre zona încastrată. Jediul se ridică pe marginea îngustă, cu apa curgându-i de pe tunică. Îl urmă Obi-Wan, iar Bant se ridică cu uşurinţă în spatele lor. Qui-Gon merse de-a lungul marginii. Rula de-a lungul laturii tunelului pentru o vreme. Apoi se termina direct într-un perete. De aici se auzea zumzetul maşinilor.

— Suntem aproape de tancurile de purificare, spuse Bant.

— Dar de ce s-ar termina lespedea aşa brusc? întrebă Qui-Gon. Se apleacă pentru a examina peretele curbat. Aici. Există un panoul de acces, spuse el. Bant?

Bant trecu pe lângă Obi-Wan.

— Îl văd, spuse ea încântată.

Degetele ei alergară de-a lungul marginii. Apăsă ceva şi panoul curbat se deschise. Qui-Gon trecu mai departe. Când Obi-Wan îl urmă, văzu că se aflau pe un fel de platformă de serviciu care era suspendată deasupra apei din rezervorul de purificare din duroţel. O scară îngustă, din dale, ducea în jos, spre apa de dedesubt.

Qui-Gon se îndreptă spre un colţ. Se apleacă pentru a examina o servo-trusă de instrumente şi câteva articole stivuite lângă perete.

— Au fost aici, spuse el.

Obi-Wan simţi ceva care începu ca o şoaptă, ca o respiraţie uşoară în ceafă. Perturbarea din Forţă era înăbuşită şi nu putea să-i afle originea. Dar Qui-Gon ridică privirea, ochii lui ageri fiind alerţi. Privirea lui se întâlni cu cea a lui Obi-Wan.

Da, păreau să spună ochii lui, aşa cum spuseseră de multe ori atunci când fusese Maestrul său. *O simt şi eu, Padawan*. Apoi, tulburarea înăbuşită deveni un vuiet. Apa se despărţi sub ei şi se ridică o siluetă neagră. Era Xanatos.

Stătea perfect nemişcat, până la talie în apă adâncă, suspendat de Forţă, fără să dea din picioare sau să mişte braţele. Părul său negru ud îi curgea pe umeri şi ochii săi albaştri tăioşi, la fel de limpezi şi reci ca nişte cristale de gheaţă, străluceau în lumina slabă. Umbrele apei trimiteau modele pâlpâitoare pe tunica sa neagră.

Qui-Gon şi Obi-Wan îşi activaseră deja săbiile de lumină.

Stăteau, aşteptând. Dar Xanatos nu se mişcă să-i atace. Doar zâmbi.

— A durat mai mult decât mi-am imaginat ca să-ţi dai

seama că eram eu, îi spuse batjocoritor lui Qui-Gon. Capul tău nobil poate fi atât de sec. Continui, prosteşte, să te cred mult mai inteligent decât eşti.

Qui-Gon stătea calm, cu sabia activată, dar ţinută lejer într-o parte. Nu părea să fie în poziţie de atac, dar Obi-Wan îi ştia bine stilul de luptă. Dacă Xanatos se lansa, Qui-Gon trebuia doar să-şi schimbe uşor poziţia pentru a-i face faţă.

Qui-Gon nu îi răspunse lui Xanatos. Faţa lui era de un calm studiat. Nu părea să-l fi auzit deloc pe Xanatos. Obi-Wan ştia că nu-l puteau ataca pe Xanatos cât timp stătea în apă. Dacă săreau după el, săbiile lor de lumină s-ar stinge dacă lamele activate ar intra în contact cu apa. Xanatos ştia şi el asta. Poate că tocmai de aceea îl batjocorea pe Qui-Gon, îndemnându-l să atace.

— Nici măcar nu-mi răspunzi? întrebă el. Încă mai ai resentimente? Ce inimă tare ai, Qui-Gon.

— Nu eram conştient de faptul că purtăm o conversaţie, răspunse Qui-Gon. Înaintă un pas. Aşa ai fost întotdeauna, Xanatos – preferi sunetul propriei tale voci.

Obi-Wan văzu pentru o clipă obrajii roşii ai lui Xanatos. Apoi, el râse.

— Cât de obositor eşti, Qui-Gon. Tachinările tale meschine încă nu au căpătat nicio putere. Nu ai fost niciodată foarte deştept. Şi încă te bazezi pe copii ca să-ţi facă treaba. Nu ţi-ai fi dat seama niciodată de unul singur de tunelurile de apă.

Deodată, zbură prin aer într-un salt puternic, propulsat de Forţă. Din pelerina lui neagră încă se scurgea apa atunci când activă sabia de lumină într-o clipită.

Obi-Wan era gata, păşind înainte chiar când Xanatos ajunse pe lespede. O văzu pe Bant scufundându-se de pe platformă. Era neînarmată şi, fără îndoială, înota după ajutor. Aşteptase doar să se mişte Xanatos. Sabia roşie a lui Xanatos căzu pe cea verde strălucitoare a lui Qui-Gon. Bâzâitul zgomotos răsună prin tunel. Xanatos aterizase în stânga lui Qui-Gon, iar Obi-Wan alergă să acopere flancul Jediului. Xanatos era un luptător priceput. Puterea sa era uluitoare. Când sabia lui Obi-Wan se lovi cu a lui, şocul aproape că îl aruncă în zbor înapoi. Dădu tot ce putea pentru a se ţine pe picioare. Platforma deveni curând alunecoasă de la amprentele lor ude şi de la apa din hainele lor. Lui Obi-Wan îi era greu să-şi păstreze echilibrul.

Xanatos era la fel de rapid pe cât era de puternic, ferindu-se imediat de atacurile lui Obi-Wan pentru a-l lovi pe Qui-Gon. Treptat, Obi-Wan deveni conştient de faptul că Qui-Gon reuşise să-l manipuleze pe Xanatos, apropiindu-l de scara îngustă. Xanatos făcu un pas în jos, apoi un altul, în timp ce Qui-Gon mări înverşunarea atacului său. Obi-Wan văzu motivul strategiei. Dacă Xanatos se apropia suficient de tancul de apă, va trebui să îşi ia avânt pentru a câştiga impuls pentru loviturile sale. Xanatos risca să-şi dezactiveze sabia de lumină sau să-şi slăbească atacurile. Ştia că strategia nu putea fi evidentă. Trebuiau să-i distragă atenţia lui Xanatos cu tot felul de mişcări, astfel încât să nu-şi dea seama cum se apropia de apa de dedesubt. Obi-Wan i se alătură, încercând să-l menţină pe Xanatos dezechilibrat în timp ce îl conduceau spre apă. Treptele erau alunecoase. Era dificil să obţină o poziţie suficient de solidă pentru a da putere loviturilor sale. Obosea, dar Qui-Gon rămăsese concentrat, mişcându-se cu graţie, forţându-l pe Xanatos să coboare încă un pas. În timp ce lupta cot la cot cu Qui-Gon, Obi-Wan simţi familiaritatea pulsului ritmat dintre ei. Forţa era puternică, legându-i împreună ca o singură entitate. Peste sunetul bătăliei, sfârâitul săbiilor de lumină şi respiraţiile grele, Obi-Wan auzi un zgomot. Începu ca un bubuit îndepărtat. În câteva secunde, era ca un hohot. Era apa care inunda sistemul. Un val mare de mare apă înspumată se repezi spre ei dintr-o conductă din rezervor.

— Sări, Obi-Wan, ordonă Qui-Gon.

Folosind Forţa, făcură un salt simultan pe platforma de mai sus. Obi-Wan se răsuci imediat, cu faţa spre Xanatos, care era, fără îndoială, în spatele lor. Dar Xanatos nu sărise spre siguranţă. Rânjind, dezactivă sabia de lumină, apoi sări de pe treaptă exact când torentul vui pe lângă el. Într-o clipită, fu măturat de ape.

— Se va îneca, spuse Obi-Wan, uimit de acţiunea lui Xanatos.

— Nu, nu se va îneca, spuse Qui-Gon sumbru, cu ochii la apa albă. Ne vom întâlni din nou cu el.

Bătălia nu-l obosise pe Qui-Gon. Obi-Wan putu vedea că doar îi alimentase hotărârea de a-l prinde pe Xanatos şi de a-l învinge.

— Să cercetăm zona, spuse Qui-Gon. Am sentimentul că

Xanatos mi-a permis să-l manevrez pe scări. A fost aproape prea uşor.

— Şi-a planificat evadarea, sugeră Obi-Wan.

— Da, fu de acord Qui-Gon. Dar la Xanatos există întotdeauna un dublu motiv. Încerca să ne îndepărteze de ceva.

Obi-Wan se îndreptă spre marginea opusă a platformei.

— E o scară aici, spuse el.

O scară subţire din metal era înfiptă în perete. Fusese ascunsă de marginea platformei. Qui-Gon şi Obi-Wan coborâră pe ea. Când ajunseră chiar deasupra suprafeţei apei, putură auzi sunetul căderii apei.

— Este o ţeavă de supraplin, spuse Qui-Gon către Obi-Wan. Zona dinaintea lor era ascunsă de spatele larg al lui Qui-Gon. Şi există aici un canal care duce spre exterior. Cred că...

Deodată, Qui-Gon se opri. Ţinându-se de scară cu o mână, Obi-Wan se aplecă să vadă. Imediat lângă perete era un mic speeder.

— I-am găsit calea de evadare, spuse Qui-Gon cu satisfacţie.

— Qui-Gon? Obi-Wan?

Vocea îngrijorată a lui Bant pluti spre ei.

— Aici! strigă Qui-Gon şi o secundă mai târziu faţa fetei apăru peste marginea platformei.

— Am adus securitatea Jedi, spuse ea. Sunteţi bine? Unde este Xanatos?

— A scăpat, spuse Obi-Wan. A sărit în apă când tunelul a fost purjat.

— Să revenim sus, le spuse Qui-Gon. Securitatea poate să ia speederul. Cel puţin Xanatos va fi prins în interiorul Templului.

Urcară scara înapoi până la platformă şi doi membri ai securităţii Jedi coborâră să aibă grijă de speeder.

— Eram atât de îngrijorată, le spuse Bant. Am urât să vă părăsesc, dar eu nu aveam sabie şi...

— Ai făcut ce trebuia, Bant, o întrerupse amabil Qui-Gon. Când instinctele sunt atât de bune ca ale tale, nu le pune la îndoială.

Tot mai mult, Obi-Wan trebuia să se întrebe dacă Qui-Gon era interesat de Bant pentru a fi următorul său Padawan. Cu siguranţă, părea că Jediul o alesese deja. Qui-Gon se întoarse

spre el.

— Ai luptat bine, Obi-Wan.

În mod normal, Obi-Wan ar fi simţit o satisfacţie profundă la lauda lui Qui-Gon. Dar acum, se întrebă dacă Qui-Gon era doar amabil, pregătindu-l pentru ziua în care va fi lăsat în urmă. Qui-Gon o trimise pe Bant înapoi pentru a o informa pe Tahl despre cele întâmplate. Obi-Wan rătăci până la marginea platformei unde se aruncase Xanatos în torentul înspumat. Îşi aminti de sentimentul profund de nelinişte pe care îl simţise când ieşise Xanatos din apă, o siluetă neagră care conţinea un Rău monstruos... Purtase un ghiozdan impermeabil pe spate, îşi aminti brusc Obi-Wan. De ce? Dacă nu fusese un accident că Xanatos apăruse pe platformă? Dacă venise ca să înlăture dovezile care arătau că fusese acolo? Dacă prinsese de veste? Cu siguranţă reuşise să rămână cu un pas înaintea Jedilor până acum. Iar asta nu era ceva uşor de făcut.

— Cred că s-ar putea să fie un spion în Templu, spuse Obi-Wan încet, întorcându-se spre Qui-Gon. Xanatos are pe cineva acolo, care-l avertizează de următoarea noastră mişcare. De ce altfel ar fi venit aici cu un ghiozdan în spate?

— Din mai multe motive, presupun, spuse Qui-Gon.

— Şi aminteşte-ţi că a spus că trebuia să te bazezi pe copii ca să-ţi spună că folosea tunelurile? De unde a ştiut că Bant ţi-a spus asta?

Qui-Gon se încruntă.

— Nu sunt sigur de asta, Obi-Wan. Singurii care ştiau că cercetăm tunelurile de apă erau Bant şi Tahl. Amândouă sunt complet în afara oricăror suspiciuni. Bant n-ar face niciodată ceva care să compromită securitatea Templului.

Uimit de cât de repede sărise Qui-Gon în apărarea lui Bant, Obi-Wan şopti:

— Şi ce zici de Tahl? Ai la fel de multă încredere în ea?

— Am încredere în ea cu viaţa mea, răspunse Qui-Gon scurt.

— Dar n-ai mai văzut-o de ani de zile, sublinie Obi-Wan. Dacă Xanatos a ajuns cumva şi la ea?

— Nu, Obi-Wan, spuse Qui-Gon scurt. Te înşeli. Sunt obişnuit la trădările. Ştiu exact cum arată.

Îi aruncă lui Obi-Wan o privire dură şi se întoarse.

Obi-Wan simţi un fior de durere. Ştia că Qui-Gon vorbea

despre el.

În momentul în care cuvintele îi părăsiră gura, Qui-Gon le regretă. Asprimea lui apăruse mai mult din frustrarea lui pentru că scăpase Xanatos decât în urma a ceea ce spusese Obi-Wan. Da, băiatul pierduse încrederea lui. Nu era nevoie să-l tortureze amintindu-i încontinuu de asta. Era un comportament nedemn de un Jedi.

Era propriul său defect, îşi dădu seama Qui-Gon. El era cel care nu putea să aibă din nou încredere în cineva. Nu era vina lui Obi-Wan. Era o combinaţie între trecutul lui Qui-Gon şi felul său de a fi. Cu toate că simţea o legătură cu alte fiinţe, căpăta greu încredere în ele. Odată ce le acorda încrederea, era solidă. Când încrederea i se spulbera, era pierdut cu privire la modul de a o recăpăta din nou. Era problema lui. Nu a lui Obi-Wan. Trebuia să i-o spună băiatului. Legătura dintre Maestru şi Padawan trebuia să fie una de încredere totală şi nu ştia dacă era capabil să i-o mai acorde, chiar dacă Obi-Wan era. Nu ar fi corect să-l primească înapoi în asemenea circumstanţe. Ar fi putut fi mai bine dacă Obi-Wan găsea un nou Maestru.

Voi vorbi cu el. Când voi fi sigur de ce anume vreau să spun.

Brusc, luminile din tunel se estompară până la jumătate din putere. Obi-Wan şi Qui-Gon schimbară o privire îngrijorată. Un moment mai târziu, comunicatorul lui Qui-Gon bâzâi. Vocea clară a lui Tahl se auzi prin aparat.

— Avem câteva probleme aici.

— Am observat. Vom fi acolo imediat. Qui-Gon se întoarse spre Obi-Wan. Îi vorbi blând băiatului pentru a compensa cuvintele dure. Nu cred că Tahl este în legătură cu Xanatos, spuse el. Dar s-ar putea să ai dreptate în legătură cu spionul. Să ţinem cont de asta.

Obi-Wan aprobă din cap.

Băiatul tăcu în timp ce străbăteau în grabă drumul până la camera lui Tahl. Aceasta stătea la birou, cu o grămadă de fişe de date în poală.

— Tocmai am vorbit cu Miro, le spuse ea. Încerca să repare sistemul de circulare a aerului din aripa elevilor seniori. Când făcut ceea ce era necesar, toate luminile din Templu au ajuns la jumătate de putere. În plus, a căzut şi unitatea frigorifică din sala de mese. Lucrează la toate problemele astea.

— Luminile s-au diminuat la fiecare etaj? întrebă Qui-Gon.

Tahl aprobă din cap. O umbră de zâmbet îi zbură pe faţă.

— Acum suntem aproape egali, Qui-Gon. Amândoi trebuie să lucrăm pe întuneric.

— Nu chiar egali, spuse Qui-Gon cu un zâmbet evident în voce. Încă eşti mai înţeleaptă decât mine.

Tahl rânji.

— Apropo de asta, nu asta este problema despre care vorbeam. Am aflat ceva despre Offworld. Ţi le-am tipărit aici.

Îi întinse fişele de date lui Qui-Gon. Qui-Gon se uită la fişe. Erau coloane de numere şi nume de companii.

— Va trebui să-mi explici. Ştii că nu mă pricep la finanţarea galactică.

— Offworld nu este atât de solvabilă pe cât pare, spuse Tahl, bătând cu degetul pe birou. O operaţiune minieră inutilă de pe o planetă inospitalieră le-a golit resursele. Xanatos a refuzat să accepte înfrângerea şi chiar a turnat tot mai mulţi bani în operaţiunee. Există un zvon că ar fi jefuit în secret trezoreria planetei sale de origine, Telos.

Qui-Gon se uită fix la cifre, care nu însemnau nimic pentru el. Cifrele nu erau importante. Descoperirile lui Tahl erau. Dacă Xanatos era aproape de ruina financiară, poate că motivul său pentru asedierea Templului avea de-a face la fel de mult cu banii cât şi cu răzbunarea. Întotdeauna exista un motiv dublu...

— Vertexul, spuse el încet.

— Desigur, icni Tahl.

Obi-Wan se uită la ei, nedumerit. Qui-Gon se gândi o clipă. Yoda îi spusese un secret. Dar, dacă Obi-Wan continua să îi ajute, trebuia să ştie. Îl puse la curent pe Obi-Wan despre povestea acordului Jedi de a păzi vertexul pentru scurt timp.

— Ne-am concentrat prea mult pe motivul răzbunării lui Xanatos, spuse Qui-Gon. Xanatos este mai complex de atât. De ce să se pună într-un asemenea pericol dacă tot ce căpăta era satisfacţia personală? Dar distrugerea Templului şi plecarea cu o avere ar fi contat mult mai mult pentru el.

— Camera trezoreriei este la jumătate de nivel sub sala Consiliului, spuse Tahl. Nu este ciudat cum au fost închise aripile una după alta? Acum toată lumea a fost mutată în clădirea centrală. Acest lucru nu poate fi întâmplător.

— Xanatos plănuieşte ceva, spuse Qui-Gon. Speră să ne

adune astfel încât să ne distrugă mai uşor. Dar cum?

Uşa se deschise şi intră TooJay, purtând o tavă.

— V-am adus masa de prânz, *domnule* Tahl, anunţă el.

— Nu mi-e foame.

— Este o prăjitură cu proteine, fructe şi...

— Doar pune-o jos, ordonă Tahl absentă, cu mintea în continuare la Xanatos.

TooJay aşeză tava şi începu să deretice biroul lui Tahl.

— Indiferent ce planifică, se va întâmpla în curând, spuse Tahl.

TooJay mută un set de hârtii dintr-o parte a biroului în cealaltă. Qui-Gon se ridică în picioare.

— Tahl, poate TooJay să o aducă pe Bant? Trebuie să discutăm cu ea.

Tahl se întoarse spre Qui-Gon, cu o expresie surprinsă pe faţă.

— Bant?

Qui-Gon vorbi pe un ton aparte.

— Îţi voi explica atunci când va veni aici.

— TooJay, te rog să o aduci pe Bant din camerele temporare, ordonă Tahl.

— Pot să aştept tava de prânz, *domnule*, adăugă TooJay.

— Acum, spuse Tahl hotărâtă.

— Mă voi întoarce, spuse TooJay, grăbindu-se să iasă pe uşă.

De îndată ce uşa se închise în spatele droidului, Tahl se întoarse spre Qui-Gon.

— Despre ce e vorba?

— Cum a ajuns TooJay la tine? o întrebă Qui-Gon.

— Ţi-am spus, Yoda a aranjat să îl primesc, răspunse Tahl.

— A adus Yoda însuşi droidul? insistă Qui-Gon.

Tahl aprobă din cap.

— De ce?

— A fost la doar câteva zile după ce noi doi am sosit de pe Melida/Daan, medită Qui-Gon. A fost vreodată droidul plecat de lângă tine?

Tahl gemu.

— Glumeşti? TooJay este întotdeauna pe urmele mele. Apoi se încruntă. Cu excepţia celei de-a doua zile. Aveam nevoie de TooJay să mă ghideze spre aripa de nord. Dar nu am putut

să-l localizez timp de mai multe ore. Mi-a spus că a trebuit să participe la un fel de instruire de îndoctrinare. La ce te gândeşti, Qui-Gon?

Tahl părea uimită, dar Obi-Wan văzu unde bătea Qui-Gon.

— Droidul a apărut atunci când au început şi furturile, spuse el.

— Spui că TooJay este hoţul? întrebă Tahl. Droidul acela este destul de vizibil.

— Nu, nu TooJay este hoţul, spuse Qui-Gon. Îi aruncă o privire lui Obi-Wan. Dar cred că este posibil să ne fi găsit spionul.

— Va trebui să fim siguri, spuse Obi-Wan. Dacă l-am putea închide temporar pe TooJay...

— Am putea găsi emiţătorul, termină Qui-Gon. Dar nu trebuie ca Xanatos să ştie că îl suspectăm.

Mintea lui Tahl funcţionă rapid, absorbind ideile lui Qui-Gon şi Obi-Wan.

— Cum îl putem închide pe TooJay fără să trezim suspiciunea?

Obi-Wan rânji.

— E simplu. Acţionează în modul tău natural.

Tahl întoarse capul spre el.

— Ce vrei să spui, Obi-Wam?

— Este evident că droidul te enervează, răspunse Obi-Wan. Ia-te la ceartă cu el şi închide-l pentru că te-ai săturat.

Încet, Tahl zâmbi.

— Am mai făcut-o înainte.

— Foarte inteligent, Obi-Wan, aprobă Qui-Gon. Să o facem când se întoarce.

În câteva minute, TooJay reapăru.

— Nu pot să o localizez pe Bant. Dacă vă pot spune asta, *domnule* Tahl, nu cred că este recomandabil să lipsesc. Aţi putea avea nevoie de ajutorul meu. De exemplu, sunt fişe tehnice pe podea, la câţiva centimetri de piciorul...

— Ştiu asta, se răsti Tahl. Qui-Gon, astea sunt pentru tine. De ce nu stai aici?

Se ridică, fluturând un braţ către un scaun. Tava cu mâncare pe care i-o adusese TooJay mai devreme căzu pe podea. Obi-Wan sări înainte ca să o ajute, dar Qui-Gon îl reţinu.

— Prănzul dumneavoastră! TooJay se repezi înainte. A fost

la zece centimetri în dreapta...

— Destul, droid conducător! se răsti Tahl. Dacă nu-ţi închizi activatorul vocal, îl închid eu pentru tine!

— Dar nu veţi mai putea naviga! protestă TooJay.

— Însă voi putea gândi! strigă Tahl.

Întinse mâna şi dezactivă complet droidul. Se lăsă liniştea. Tahl rânji.

— A fost îndeajuns de natural pentru tine, Obi-Wan?

Qui-Gon înaintă şi începu să-l examineze pe TooJay.

— Aici, spuse el după o clipă. Chiar în articulaţia servomotorului pelvian. Un transmiţător.

— Înregistrează şi trimite simultan? întrebă Tahl.

— Da, spuse Qui-Gon. Aş presupune că Xanatos are un fel de declanşator la terminalul său care îl avertizează dacă conversaţia este importantă. Ar fi putut programa mai multe cuvinte declanşatoare, cum ar fi numele meu sau al lui Yoda, al lui, al lui Bruck – ar putea exista un număr destul de mare de cuvinte declanşatoare. În felul acesta, nu trebuia să asculte tot ce ţi se întâmplă – doar ceea ce avea nevoie. Qui-Gon examină emiţătorul. Unitatea asta transmite şi conţinut audio, şi vizual.

— Aşa că Xanatos a ştiut tot timpul ce planificam, spuse Tahl, scufundându-se din nou în scaun. Ne-a urmărit fiecare mişcare. Asta este o veste proastă.

— Deloc, spuse Qui-Gon încet. Acum nu mai trebuie să-l vânăm. Va veni singur direct la noi. Qui-Gon se întoarse spre Obi-Wan. Obi-Wan, am nevoie să mergi la dormitoarele temporare. Alege un student senior de înălţimea şi constituţia ta. Apoi întoarce-te cu el aici. Şi fii cât de rapid poţi.

Fără să-şi facă timp să răspundă, Obi-Wan ieşi din camera lui Tahl şi se îndreptă spre lift. Ajunse la nivelul în care îşi amenajaseră studenţii zona de dormit şi scană în grabă mulţimea. Ştia deja pe cine va alege. Nu numai că prietenul său Garen Muln era de mărimea lui, dar Obi-Wan avea încredere şi în abilităţile sale.

— Obi-Wan! Mă cauţi? Bant fugi spre el din mulţimea de studenţi care se ocupau cu pregătirea aşternuturilor.

Obi-Wan continuă să scaneze marea de elevi.

— Caut cineva care să ne ajute pe Qui-Gon şi pe mine, spuse el.

— Dar pot ajuta! Ochii argintii ai lui Bant străluceau de

nerăbdare. Aş fi bucuroasă să-l ajut pe Qui-Gon.

Gelozia pe care Obi-Wan încercase să o sufoce până acum, erupse brusc în el. Durerea şi dorul pe care le simţise se transformară în ceva de necontrolat. Dorinţa făţişă de pe chipul lui Bant îl făcu mai furios ca niciodată.

— Da, sunt sigur că vrei, îi spuse el sălbatic lui Bant. Sunt sigur că ai profita de orice ocazie pentru a-i arăta lui Qui-Gon cât de valoroasă eşti. Cât de mult are nevoie de tine.

Strălucirea din ochii lui Bant se estompă.

— Ce vrei să spui?

— Adică vrei să fii Padawanul lui Qui-Gon, spuse Obi-Wan cu înverşunare. Este evident. Încerci în continuare să-l impresionezi. Stai prin jurul lui tot timpul.

Bant clătină din cap.

— Dar am vrut doar să ajut. Nu încerc să fiu Padawanil lui. Tu eşti Padawanul lui, Obi-Wan.

— Nu, nu sunt. Mi-ai spus asta clar. L-am dezamăgit. Deci, poate că te merită, în schimb.

Ochii lui Bant se posomorâră.

— Nu este aşa, şopti ea.

Obi-Wan îl văzu pe Garen. Îl strigă pe nume şi îi făcu semn.

— Avem nevoie de ajutorul tău, îi spuse lui Garen când prietenul său veni lângă el.

— Obi-Wan..., începu Bant.

— Nu am timp să vorbesc, spuse Obi-Wan brusc.

Bant clătină din cap, cu faţa plină de durere. Se îndepărtă repede de ei.

— Ce i-ai zis? întrebă Garen, făcând un pas spre Bant. I-ai rănit sentimentele.

Obi-Wan îl apucă de braţ.

— Nu ai timp să mergi acum după ea. Qui-Gon are nevoie de tine.

Obi-Wan îl conduse afară din dormitoare. Se simţea vinovat pentru cuvinte lui dure. Faptul că îi ceruse ajutorul lui Garen în faţa lui Bant fusese ceva deliberat.

Privirea de dezaprobare a lui Garen îl irită şi îi alimentă vinovăţia. Prietenul său rămase tăcut în timp ce liftul şuiera în sus spre camera lui Tahl.

După ce se va termina, îmi voi cere scuze lui Bant, gândi

Obi-Wan. Mi-am lăsat gelozia să preia controlul. Am greşit. Voi îndrepta totul.

Luminile de pe holul din afara camerei lui Tahl erau încă la jumătate de putere. Obi-Wan îl văzu pe Qui-Gon stând lângă uşa lui Tahl, cu spatele la ei.

— Qui-Gon, l-am adus pe Garen Muln, strigă el.

Omul înalt se întoarse şi Obi-Wan văzu că era Ali-Alann.

— Îmi cer scuze, spuse Obi-Wan. Am crezut că eşti Qui-Gon.

Qui-Gon ieşi pe uşa deschisă a lui Tahl.

— Asta a fost exact ceea ce trebuia să crezi. Qui-Gon îl studie pe Garen. O să te descurci foarte bine, murmură el.

— Qui-Gon, mă bucur să ajut, dar ce anume voi face? întrebă respectuos Ali-Alann.

— Nu prea multe, răspunse Qui-Gon. Trebuie să fii eu pentru scurt timp, atât. Iar Garen, tu vei poza drept Obi-Wan.

Garen aprobă din cap. Atât el, cât şi Ali-Alann, observaseră tonul grav al lui Qui-Gon.

— Obi-Wan şi cu mine vom înregistra o piesă vocală, continuă Qui-Gon. O vei activa când veţi fi siguri că droidul de orientare personal al lui Tahl e prin apropiere. Apoi, veţi continua căutarea intruşilor. Dar nu îi veţi găsi.

— De ce nu? întrebă Garen.

— Pentru că o vom face noi, spuse Qui-Gon, punând o mână pe umărul lui Obi-Wan. Ochii îi străluceau de înverşunare. Îi vom pune capăt nebuniei ăsteia.

Mâna lui Qui-Gon pe umărul său, şi cuvintele lui hotărâte, trimiseră un fior prin Obi-Wan. Fusese nedrept cu Bant. Dacă Qui-Gon fusese încurajator cu ea, a fost doar datorită bunătăţii sale. Nu însemna că Qui-Gon o dorea pe Bant ca Padawan mai mult decât însemna că încă îl dorea pe Obi-Wan. Însemna doar că încuraja puterea acolo unde o vedea. Obi-Wan îşi dădu seama că nu Bant era cea care stătea între el şi Qui-Gon. Erau propriile sentimente ale lui Qui-Gon. Ştiuse asta. Doar că nu voise să o accepte.

— Va trebui să schimbăm tunicile, spuse Qui-Gon. Trebuie să luăm tot ceea ce au ei. Nu-l putem subestima pe Xanatos. Totul trebuie să fie cât mai perfect posibil.

Tahl veni brusc la uşă. Ochii ei fără vedere se fixară direct pe Qui-Gon. Abilitatea ei de a identifica şi plasa oamenii după

voce era excepţională.

— Qui-Gon, am putea avea o problemă, spuse ea. Bant a dispărut. Ştie că nu ar trebui să umble prin Templu fără permisiune.

Garen şi Obi-Wan schimbară o privire. Ştiau de ce plecase Bant fără voie.

Chiar atunci, comunicatorul lui Qui-Gon semnaliză. El îl activă.

— Ce plăcere să te salut din nou, Qui-Gon.

Toată lumea îngheţă. Batjocura care străbătea vocea profundă îi alertă chiar şi pe Ali-Alann şi Garen că era Xanatos.

— Ce vrei? întrebă Qui-Gon cu asprime.

— Transportorul meu, răspunse lin Xanatos. Complet alimentat, pe platforma de aterizare a portului spaţial. Şi nimeni prin jur care să mă urmărească.

— De ce ar trebui să-ţi dau toate astea? întrebă Qui-Gon dispreţuitor.

— Hmmm. E o întrebare interesantă. Poate pentru că am întâlnit o prietenă de-a ta în tunelul de apă. Cred că ar putea fi o idee bună dacă fata-peşte ar rămâne cu mine o vreme. Dacă nu te opui.

Fu nevoie de un moment, nu mai mult, pentru ca Obi-Wan să-şi dea seama despre cine vorbea Xanatos. Bant. O răpise pe Bant.

Qui-Gon strânse comunicatorul atât de tare încât Obi-Wan fu surprins că nu se sparse. Tahl apucă rama uşii. Garen făcu un pas înainte, de parcă ar fi putut să se întindă prin comunicator şi să îl prindă pe Xanatos. Doar Obi-Wan nu se mişcă. Sângele i se transformase în gheaţă, iar muşchii în piatră.

— Deci, ne-am înţeles? întrebă Xanatos. Transportorul meu şi eu trimit fata înapoi la tine. Îţi dau cincisprezece minute. Asta e tot.

— De unde ştiu eu că o ai pe Bant? întrebă Qui-Gon.

Câteva secunde mai târziu, o voce fermă şi înaltă se auzi prin comunicator.

— Qui-Gon, nu o face. Sunt bine. Nu vreau să...

Vocea lui Bant fu oprită brusc. Comunicatorul muri.

Qui-Gon intră în camera lui Tahl pentru a discuta cu ea. Ali-Alann şi Garen îl urmară. Obi-Wan se trezi încă incapabil să se mişte. De parcă trupul său preluase controlul, refuzând să

mai asculte de mintea lui. Oricât de puternic le-ar fi spus picioarelor să se mişte, ele nu voiau. Niciodată nu i se întâmplase acest lucru, nici în timpul luptei, nici măcar când fusese ucisă Cerasi în faţa ochilor săi. Cuvintele îi trecură prin minte rapid, ca nişte rânduri pe un ecran de date.

E vina mea. E vina mea. Bant va muri. Va muri. Xanatos este nemilos. Va muri. Şi din nou va fi vina mea.

Bant şi Cerasi se contopiră în mintea lui. Durerea era ca un urlet în corpul său. Îi sfâşie stomacul, gâtul şi totuşi nu putea să o facă să slăbească.

Pierderea lui Cerasi îl potopi, la fel de acut ca momentul când văzuse viaţa dispărând din ochii ei verzi cristalini. Era plecată pentru totdeauna. În restul zilelor vieţii lui, se va gândi la ea, avea nevoie de ea, se va întoarce pentru a-i spune ceva, va decide să o contacteze... şi nu va mai putea ajunge niciodată la ea.

O iubea pe Bant aşa cum o iubise pe Cerasi. Cum putuse să-i vorbească atât de dur? Cum ar fi putut să bănuiască cea mai iubitoare inimă pe care o ştia, că ar fi putut să comploteze împotriva lui? Ea nu ar fi încercat niciodată să-i ia locul lângă Qui-Gon. Ştia asta la fel de sigur cum îşi cunoştea propriul nume. Vorbise din amărăciune, de oboseală, din propria lui ruşine, din orice altceva în afară de adevăr.

Bant spusese întotdeauna adevărul. Ce prietenă valoroasă era. Şi o va pierde. O va pierde pentru totdeauna. *Vina mea.* Dacă Bant ar muri, durerea l-ar distruge.

Se aplecă şi se uită la podea, cu inima bătându-i ca şi cum tocmai ar fi dus o bătălie. Îşi înghiţi panica, dar nu putea să o facă să plece. În schimb, i se ridică în gât din nou şi din nou, sufocându-l.

Auzi paşi apropiindu-se de el, apoi oprindu-se. Recunoscu pasul lui Qui-Gon.

Nu. Nu vreu să-l las să mă vadă aşa. Se strădui să se adune. Dar panica era prea reală. Frica îi strânsese gâtul, îi strânsese muşchii. Nu se putea mişca. Văzu cizmele lui Qui-Gon oprindu-se în faţa lui. Apoi, spre surpriza lui, bărbatul cel mare se ghemui lângă el. Vocea îi era aproape de urechea lui.

— Este în regulă, Obi-Wan, spuse Qui-Gon cu blândeţe. Înţeleg.

Obi-Wan clătină din cap. Qui-Gon nu putea înţelege.

— Nu te teme niciodată de sentimentele tale, Obi-Wan, spuse Qui-Gon. Ele pot să te ghideze dacă le controlezi.

— Eu... nu pot.

Obi-Wan forţă cuvintele să iasă. Cât de mult ura să-şi recunoască slăbiciunea în faţa lui Qui-Gon! Dar nu putea minţi.

— Ba da, poţi, spuse Qui-Gon cu aceeaşi blândeţe. Ştiu că poţi. Eşti un Jedi. Te vei concentra. Vei ajunge în centrul tău calm. Nu încerca să reduci frica. Nu o lăsa să te cuprindă. Dacă o laşi să se mişte prin tine, te va părăsi. Respiră.

Obi-Wan respiră. O mică parte din panică îşi slăbi strânsoarea. Respiră din nou şi simţi cum frica creşte. De data asta nu se luptă cu ea. Şi-o imagină ridicându-se, apoi părăsindu-i trupul. Muşchii i se relaxară uşor.

— O vom salva pe Bant, continuă Qui-Gon. Îl vom învinge pe Xanatos. Îl vom doborî.

Panica se diminuă. Dar nu şi ruşinea.

— Am rănit-o. Cuvintele erau sacadate, forţate pe un sughiţ. Eu am făcut-o să fugă.

— Ah. Qui-Gon se opri. Ai trimis-o la Xanatos? Să-i vorbeşti aspru unui prieten este greşit, Obi-Wan. Sunt necesare scuze. Dar nu trebuie să fii responsabil pentru ceea ce se întâmplă după aceea. Bant ştie asta. Răpirea ei nu este vina ta şi ea ar fi mai prima care să-ţi spună asta. Ştia că nu ar fi trebuit să folosească singură tunelurile de apă.

Obi-Wan îşi ţinu ochii pe podea. Se agăţă de calmul lui Qui-Gon ca de o plută. Se strădui să-l regăsească în sine. Ştia că Qui-Gon era dornic să o găsească pe Bant, că era plin de nelinişte să nu scape Xanatos din Templu. Cu toate astea, se ghemuise lângă el, perfect dispus să-şi pună în aşteptare propria panică.

— Vrei să te întorci la Jedi, continuă Qui-Gon. Acum, fii un Jedi. Acum e momentul. Acesta este exact momentul în care trebuie să o faci. Momentul cel mai rău este momentul în care trebuie să urmezi Codul. Alungă-ţi îndoiala. Lasă Forţa să curgă prin tine.

Obi-Wan îşi ridică capul şi întâlni privirea calmă a lui Qui-Gon. Acum putea simţi Forţa mişcându-se între ei, adunându-se şi înconjurându-i. Ştia că împreună îl puteau învinge pe Xanatos. Fu capabil să-şi alunge îndoielile şi să creadă din nou.

Qui-Gon văzu schimbarea pe faţa lui.

— Eşti gata?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Atunci, vino.

Qui-Gon se ridică. Obi-Wan descoperi că picioarele i se mişcau uşor.

Paralizia aceea ciudată dispăruse.

— Ce vom face? întrebă Obi-Wan.

— Când duşmanul tău loveşte pe neaşteptate, lucrurile se schimbă, spuse Qui-Gon. Dar dacă planul tău este bun, nu există niciun motiv să-l abandonezi.

Tahl îl trimise pe TooJay într-o misiune în timp ce Qui-Gon şi Obi-Wan schimbară haine cu Garen şi Ali-Alann.

— Cizmele tale sunt prea mari, spuse Garen, lipăind prin camera lui Tahl.

— Nu, cizmele tale sunt prea mici, spuse Obi-Wan, tresărind.

Qui-Gon şi Tahl stăteau într-un colţ, vorbind încet cu Miro Daroon prin comunicator. Vocile lor se amestecau, se întrerupeau, vorbeau rapid şi clar în timp ce încropeau strategia, hotărând ce vor spune Qui-Gon şi Obi-Wan în piesa vocală.

Când Tahl şi Qui-Gon terminară de vorbit cu Miro, Obi-Wan şi Qui-Gon revăzură de mai multe ori ceea ce aveau să spună. Conversaţia trebuia să aibă un ritm natural, îl instrui Qui-Gon pe Obi-Wan. Era perfect în regulă să mai ezite sau să se întrerupă. Dar informaţiile trebuiau să fie exacte.

Conversaţia trebui să fie înregistrată pe hol. Nivelul zgomotului şi sunetul ambiental trebuiau să imite zona din care ar fi auzit TooJay. Ali-Alann şi Garen stăteau la capetele opuse ale holului, asigurându-se că nu va trece nimeni. Serveau şi ca avertizare în privinţa lui TooJay.

Tot timpul cât se făcură aceste pregătiri, Obi-Wan simţi în interior o strângere constantă de inimă. Mulţumită lui Qui-Gon, îşi alungase frica. Acum, sarcina lui era să-şi găsească echilibrul interior. Era nerăbdător să se angajeze în luptă cu Bruck şi Xanatos. Cu toate astea, nerăbdarea nu era un aliat în luptă. Era un duşman. Qui-Gon îi spusese asta de multe ori. Încerca să se bazeze pe calmul lui Qui-Gon. Cavalerul Jedi părea să nu aibă nicio grabă, totuşi Obi-Wan văzu cât de repede şi sigur se mişca şi vorbea. În foarte puţin timp, toată lumea ştia clar ce trebuia să facă şi era pe poziţii.

Qui-Gon activă piesa vocală.

— Trebuie să vorbim, Obi-Wan. Trebuie să ne mişcăm repede. Fără îndoială, Xanatos a mutat-o pe Bant din tunelurile de apă. Vom începe căutarea în aripa de nord a Templului. Ai adus senzorii cu infraroşu?

— Îi am aici, răspunse Obi-Wan. Unde vor fi celelalte echipe de căutare?

— Vor începe de la etajul cel mai de sus al aripii de nord în timp ce noi începem de la cel mai de jos. Ne vom întâlni la mijloc şi apoi vom închide aripa complet şi vom trece la aripa sudică. Îi vom prinde în cele din urmă.

— Nu ştiu de ce trebuie să lăsăm transportorul lui Xanatos pe platforma de aterizare, protestă Obi-Wan. De ce trebuie să-i dăm ceea ce vrea?

— Pentru că s-ar putea să verifice pentru a fi siguri că o facem. Nu o putem pune în pericol pe Bant. Răbdare, Obi-Wan. Xanatos nu va ajunge niciodată la transportor.

— Nu mă pot abţine, spuse cu înverşunare Obi-Wan, ridicându-şi vocea. Vreau să lupt cu ei!

Qui-Gon îl înstruise pe Obi-Wan să pară nerăbdător. Voia ca Xanatos să creadă că băiatul era aproape scăpat de sub control. Asta ar fi putut să le dea un avantaj în viitoarea luptă, dacă Xanatos îl subestima pe Obi-Wan.

— Trebuie să te controlezi, spuse Qui-Gon cu severitate. Acum, în timp ce căutăm, aminteşte-ţi că Miro va închide sistemul de alimentare. Nu putem risca defectarea altor sisteme. Miro va trebui să oprească sistemul pentru a rula un program care să găsească toţi viruşii.

— Vom pierde complet puterea? întrebă Obi-Wan.

— Da. Miro va trebui să închidă sistemele de apă, comunicaţii, centrala electrică şi, în cele din urmă, securitatea. Închiderea va dura douăsprezece minute. Apoi Miro va reporni sistemul, începând cu securitatea. Este un risc necesar. Acum vino. Să ne îndreptăm spre aripa de nord. Qui-Gon şi Obi-Wan se îndreptară spre lift. De îndată ce dădură colţul, Qui-Gon dezactivă piesa vocală.

I-o dădu lui Ali-Alann şi Garen. În câteva clipe, Tahl îl va chema pe TooJay. Ali-Alann şi Garen îi vor suplini pe Qui-Gon şi Obi-Wan şi vor rula conversaţia în timp ce TooJay era prin apropiere. Acest lucru le-ar da timp lui Obi-Wan şi Qui-Gon să se

poziţioneze pentru a-l pândi pe Xanatos. Qui-Gon se baza pe faptul că Xanatos îi va monitoriza îndeaproape, din moment ce dorea să ştie dacă cererea lui avea să fie îndeplinită. Datorită conversaţiei transmise, va crede că are drumul liber.

— Voi doi trebuie să păreţi că urmaţi planul, îi instrui Qui-Gon pe Ali-Alann şi Garen. Începeţi să căutaţi în aripa nordică. Încercaţi să rămâneţi în zonele cu lumină slabă, în cazul în care Xanatos sau Bruck ar verifica pentru a se asigura.

Ali-Alann şi Garen încuviinţară din cap.

— Şi eu ce trebuie să fac, Qui-Gon? întrebă încet Tahl.

— Munca ta e terminată, prietenă, spuse Qui-Gon. Acum este rândul meu şi al lui Obi-Wan.

— Fie ca Forţa să fie cu voi, murmură Tahl.

— Să fie cu noi toţi, răspunse liniştit Qui-Gon.

Îi făcu semn lui Obi-Wan şi se îndreptară spre lift.

— Unde mergem? întrebă Obi-Wan.

— Spre destinaţia finală a lui Xanatos, răspunse Qui-Gon. Tot ce a făcut a dus la asta. Capturarea lui Bant a fost doar un bonus – acum o poate folosi ca monedă de schimb pentru a-şi recupera transportorul. Ştia că Miro va trebui în cele din urmă să oprească întregul nucleu de putere, inclusiv sistemul de securitate. În acele minute preţioase când securitatea era oprită, Xanatos intenţiona să lovească.

— Desigur! Se va duce după vertex în camera de securitate, spuse Obi-Wan.

— Şi noi îl vom aştepta, răspunse sumbru Qui-Gon.

Camera de securitate fusese construită ca o cutie. Nu se putea ajunge la ea cu turboliftul, ci doar pe o scară scurtă, în jos, chiar din camera Consiliului Jedi. Accesul era limitat la membrii Consiliului, care trebuiau să treacă de o scanare a retinei pentru a intra. Aprobarea trebuia primită şi codificată în sistemul central.

Stratagema cu Ali-Alann şi Garen le dăduse timp să aranjeze ambuscada. Yoda aranjase ca Qui-Gon şi Obi-Wan să fie introduşi înainte de oprirea securităţii. Coridorul din afara camerei era îngust şi întunecat, luminile la jumătate de putere.

— Trei minute până când Miro va opri puterea, îi spuse Qui-Gon încet lui Obi-Wan. Xanatos şi Bruck vor veni printr-o conductă de aer. Nu aştepta să îi angajezi. Surpriza este cheia. Dar nu activa sabia prea devreme sau strălucirea ei îi va alerta

că este cineva aici.

Obi-Wan aprobă din cap. Îşi strânse sabia de lumină, ţinându-şi ochii pe tavanul de deasupra. Minutele alunecau încet. Aerul neventilat îl făcu să transpire. Degetele îi alunecară pe mânerul sabiei. Îşi şterse rapid palma de tunică.

Încercă să convoace calmul lui Qui-Gon, dar acesta alunecă pe lângă el. Nu ştia de ce avea astfel de probleme cu calmul său. Fiecare nerv îl ardea. Singurul lucru la care se putea gândi era Bant. Era vie sau moartă?

Gândul la Bant îl făcu din nou să se panicheze. Obi-Wan luptă să se calmeze. O va salva pe Bant. Îl va învinge pe Xanatos. Inamicul nu era invincibil. Avea încredere în tăria şi isteţimea lui Qui-Gon.

Deodată, luminile se stinseră. Chiar dacă Obi-Wan ştia că se va întâmpla asta atunci când Miro va opri nucleul central de alimentare, tot îl făcu să tresară.

Îşi forţă mintea să se liniştească.

Un zgomot uşor de deasupra capului îl avertiză că umbla cineva prin sistemul de conducte. Qui-Gon îşi ţinu ochii fixaţi pe conducta cea mai apropiată de uşa trezoreriei. Câteva clipe mai târziu, grătarul se deschise. Xanatos şi Bruck săriră, amândoi îmbrăcaţi în negru, pierzându-se în întuneric. Singurele pete de lumină erau coada albă de cal a lui Bruck şi pielea palidă a lui Xanatos.

Obi-Wan şi Qui-Gon se mişcară ca unul. Săriră înainte, cu săbiile de lumină activate. Surpriza de pe chipul lui Xanatos fu îmbucurătoare. Scăpă un strigăt de furie sugrumat şi sări înapoi, cu mâna întinzându-se spre sabia lui de lumină.

Bruck nu fu la fel de rapid. Se împletici înapoi, bâjbâind. Mânerul sabiei de lumină îi era în mână când Qui-Gon, cu o atingere delicată, îl lovi într-o parte fără să atingă pielea lui Bruck. Nu voia să-l rănească pe băiat, ci doar să-l captureze.

Obi-Wan ţâşni spre Xanatos, când Qui-Gon se apropie de el din cealaltă parte. Dar de data asta îi surprinse Xanatos pe ei. În loc să încerce să scape, sări înainte şi îl înşfăcă pe Bruck. Îşi ţinu sabia roşie strălucitoare la gâtul băiatului.

— Nu te apropia mai mult, spuse el, cu ochii plini de provocare. Ştii că o voi face, Qui-Gon.

— Xanatos?

Ochii lui Bruck se măriră de spaimă.

— Taci, se răsti Xanatos. Acum am doi ostatici, Qui-Gon, continuă el. Vrei să sacrifici două vieţi tinere?

Qui-Gon făcu o mişcare subtilă către Obi-Wan. Obi-Wan simţi Forţa crescând. Qui-Gon se întindea spre el, încercând să-i spună ceva. Dar ce? *Dacă planul este bun, nu există niciun motiv să-l abandonezi*. Obi-Wan îşi aminti că Qui-Gon dorise să pară nerăbdător, aproape fără control. Xanatos nu îl vedea ca pe o ameninţare.

— Nu-l vei lăsa să scape cu asta, nu-i aşa? strigă Obi-Wan, pompând disperare în voce. Nu-mi pasă de Bruck! Să-l atacăm!

— Băiatul este nemilos, Qui-Gon, râse Xanatos. A învăţat asta de la tine?

Cu un strigăt, Obi-Wan se îndreptă spre Xanatos. În acelasi timp, Qui-Gon se lansă înainte. Xanatos îi dădu lui Bruck o împingere violentă, încercând să-l folosească pe băiat pentru a bloca atacul lui Obi-Wan. În acelaşi timp, făcu un pas înainte pentru a întâlni primul atac al lui Qui-Gon.

Bruck căzu pe podea şi se grăbi să-şi caute sabia de lumină. Obi-Wan sări pentru a-l împiedica, dar Bruck o apucă, se rostogoli şi sări în picioare.

— Asigură-te că este moartă! şuieră Xanatos spre Bruck. Acum!

Bruck porni să alerge spre capătul holului.

— După el! urlă Qui-Gon către Obi-Wan.

Obi-Wan alergă să-l ajungă pe Bruck, dar Xanatos păşi spre lateral şi făcu o fandare spre el. Obi-Wan îi pară lovitura violentă, dar îl împinse înapoi. Îl lovi pe Xanatos, dar acesta îi blocă orice mişcare în timp ce se răsucea pentru a se sustrage atacului lui Qui-Gon.

Sumbru, Qui-Gon îşi mări ritmul, atacându-l pe Xanatos iar şi iar, atât de necruţător încât Obi-Wan fu liber să plece. Nu voia să-l lase pe Qui-Gon singur cu Xanatos. Dar trebuia să-l oprească pe Bruck. Era o alegere imposibilă, dar trebuia să o facă. Lăsându-l pe Qui-Gon în urmă, Obi-Wan ţâşni pentru a o salva pe Bant.

Qui-Gon simţi valul întunecat al furiei lui Xanatos umplând aerul, dar nu îl întâlni cu propriul său val de furie.

Cândva, îl urâse pe Xanatos, dar nu putea avea ură şi să continue să fie Jedi. Nu îşi mai ura duşmanul. Dorea să-l oprească. Era o diferenţă. Ştia că Xanatos voia ca el să-şi

folosească ura şi furia. Xanatos voia mai mult decât orice să demonstreze că Qui-Gon Jinn putea încălca Codul Jedi. Asta ar fi fost o victorie pentru el.

Qui-Gon îşi găsise nucleul scopului şi al liniştii, chiar în timp ce sărea, se răsturna, îl ataca pe Xanatos dintr-o parte, apoi din alta. Voinţa sa se ciocni cu cea a fostului său ucenic.

Xanatos sări înapoi de două ori, apoi îşi schimbă mâinile şi îl atacă pe Qui-Gon dintr-un unghi diferit. Asta era o abilitate nouă. Acum, Xanatos lupta cu amândouă mâinile. Qui-Gon trebuia să fie atent la schimbările bruşte ale atacului.

Pară lovitura lui Xanatos cu o măturare laterală, apoi se întoarse pentru a lovi spre bărbia adversarului cu un uppercut. Xanatos se dădu înapoi, anticipându-i mişcarea. Dar Qui-Gon se întorcea deja. Următoarea lovitură îl rată pe Xanatos la milimetru. Văzu nemulţumirea din ochii lui.

Xanatos se întoarse şi fugi. Qui-Gon îl urmări, alergând repede în sus pe scară şi năvălind în camera Consiliului Jedi. Forţa îl avertiză să se ferească şi se rostogoli spre stânga lui. O măsuţă se zdrobi de peretele din spatele lui, propulsată de Forţă. Qui-Gon se feri când urmă un ecran de vizualizare, care se zdrobi şi el când lovi peretele din spatele capului său. Sări înainte, coborând peste Xanatos cu o serie fulminantă de lovituri fulgerătoare.

— Vârsta te încetineşte, Qui-Gon, pufni Xanatos. Acum cinci ani m-ai fi terminat în camera de securitate. Acum sunt mai rapid decât tine.

— Nu, zise Qui-Gon în timp ce săbiile lor de lumină se ciocniră. Doar vorbeşti mai mult.

Îl înconjură pe Xanatos, căutând o cale de atac. Xanatos continuă să se mişte, ţinând scaunele Consiliului între ei. Folosind Forţa, Xanatos făcu unul dintre ele să alunece şi să se spargă de perete. Apoi se năpusti. Bătălia lor căpătă o ferocitate nouă. Iar şi iar, săbiile de lumină se loviră în timp ce fiecare încerca să obţină o poziţie avantajoasă.

— Renunţă, Qui-Gon, mârâi Xanatos. Voi rezista mai mult ca tine. Te voi ucide aici, apoi voi fura vertexul. Preţioşii tăi Jedi vor trebui să continue fără tine.

Qui-Gon blocă o lovitură de tăiere.

— Micile tale greşeli au fost întotdeauna o problemă pentru tine.

— Eu... nu... fac... greşeli. Xanatos mormăi cuvintele în timp ce făcea câte un pas involuntar înapoi sub furia asaltului lui Qui-Gon.

— Jocul de picioare te trădează, răspunse Qui-Gon, presându-şi avantajul cu o lovitură de tăiere. Nu îţi dai seama cum mă laşi să-ţi cunosc următoarea mişcare. Observi cum corpul tău se înclină uşor. Plasezi mai multă greutate pe piciorul stâng. O să te mişti la stânga.

Xanatos îşi schimbă echilibrul, iar Qui-Gon, anticipând deja reacţia sa, atacă înainte. Xanatos aproape că îşi scăpă sabia când se izbi de perete. Gata să-şi folosească avantajul, Qui-Gon sări după el. Dar Xanatos schimbă din nou mâinile, evitând lovitura lui Qui-Gon în timp ce sărea prin cameră. Ateriză pe o masă aproape de fereastră. Strângând sabia de lumină, tăie o gaură în fereastra cu vedere la turnurile înalte ale Coruscantului. Fereastra se desprinse.

Ţinându-şi ochii pe Qui-Gon, Xanatos zâmbi.

— Nu mă vei învinge niciodată, Qui-Gon Jinn. Acesta este blestemul tău.

Apoi sări în gol.

* * *

Deoarece turbolifturile nu erau operaţionale, Obi-Wan trebui să alerge după Bruck pe holuri şi pe scări. Sunetul greu al paşilor lui îl avertizară cu privire la direcţia băiatului. Bruck nu avusese niciodată pasul uşor.

Obi-Wan ghici repede unde se îndrepta – spre Camera celor O Mie de Fântâni. Unde era mai bine să o ascunzi pe Bant decât sub apă?

Se strecură în cameră. Îl văzu imediat pe Bruck alergând de-a lungul uneia dintre potecile care se răsuceau prin verdeaţă. Obi-Wan fugi cât putu de tăcut, sperând să-l surprindă pe Bruck din spate. Dar cu o clipă înainte ca Obi-Wan să ajungă la el, Bruck părăsi cărarea şi inversă direcţia. Învăţase viclenia de la Xanatos.

Forţa îl avertiză pe Obi-Wan de atac cu o fracţiune de secundă înainte, altfel ar fi intrat chiar în sabia de lumină a lui Bruck. Bruck îl atacă cu o lovitură cu ambele mâini. Obi-Wan avu timp pentru un memento ireal, ca şi cum erau într-un vis.

Vechiul său adversar avansa cu un licăr de mânie şi rivalitate în ochi. Totul era atât de familiar – poziţia agresivă a lui Bruck, ochii lui mici, supăraţi, felul în care degetele lui prindeau mânerul sabiei.

Dar ăsta nu este un antrenament. Este ceva real. Vrea să mă omoare.

Obi-Wan devie lovitura şi se răsuci pentru a ataca. Dar Bruck câştigase atât forţă, cât şi strategie. Blocă lovitura lui Obi-Wan şi lovi din nou.

— Am învăţat bine, nu-i aşa? întrebă el, cu ochii săi albaştri palizi feroce. Xanatos mi-a arătat ce este adevărata putere. Jedii vor regreta că m-au ţinut pe loc!

— Nu te-au ţinut niciodată, spuse Obi-Wan, ferindu-se de lovitura lui Bruck.

Rămase în defensivă, aşteptând să se transforme în agresor. Dacă l-ar fi făcut pe Bruck să vorbească, poate că ar fi putut s-o vadă pe Bant. În timp ce para şi lovea, ochii priveau în jur, căutând o urmă a ei sub suprafeţele liniştite ale bazinelor care îi înconjurau.

— Nimeni nu m-a ales ca Padawan! strigă Bruck, mormăind în timp ce arunca o lovitură brutală spre picioarele lui Obi-Wan.

Obi-Wan dansă înapoi.

— Asta pentru că nu erai pregătit.

— Eram pregătit! ţipă Bruck. Apoi, expresia lui deveni vicleană. Mai pregătit decât tine, Obi-Wan. Tu eşti cel care a făcut de ruşine Ordinul.

Obi-Wan ştia că Bruck încerca să-l facă să-şi piardă temperamentul. Dar cuvintele tot îşi atinseră ţinta. Următoarea lui lovitură fu dată cu furie. Văzu zâmbetul mulţumit al lui Bruck. Da, Bruck învăţase bine de la Xanatos.

— Am fost întotdeauna mai bun decât tine, îl ironiză Bruck. Acum sunt chiar mai puternic.

Dar Obi-Wan ştia că şi el era mai puternic. Mulţumită lui Qui-Gon, era un luptător mai inteligent, mai calm, cu o strategie mai bună. *Atâta timp cât nu mă las cuprins de furie*. Obi-Wan îşi aminti cum Qui-Gon îi arătase în lupta de pe pasarelă, că Xanatos îl ţinuse în mod subtil departe de ceea ce încerca să ascundă: speederul. Acum, Obi-Wan se întreba dacă ucenicul învăţase de la Maestru: îl împingea Bruck înapoi, încet, pentru a-

l face să nu o vadă pe Bant?

Cu un salt mare, Obi-Wan se lansă brusc în ofensivă. Loviturile lui furioase îl dădură pe Bruck înapoi şi continuă asaltul, împingându-l pe potecă. Sudoarea i se revărsa pe corp în timp ce legăna sabia într-o mişcare continuă, atacându-l pe Bruck din toate părţile. Cascada cea mai înaltă se profilă înainte. În mod normal cascada curgea într-o piscină adâncă, dar de când închisese Miro toate sistemele, cascada era uscată. Dar piscina nu. Obi-Wan simţi că i se opreşte inima când zări o licărire de un albastru mai deschis sub culoarea de safir profund al apei.

Tunica lui Bant! Teama ameninţă să-l sufoce, dar o alungă calm. Îl conduse neîncetat pe Bruck în faţa lui până când ajunseră la marginea bazinului.

Bant zăcea pe fund. Glezna îi era legată de o ancoră grea. Obi-Wan simţi uşurarea trecând prin el când văzu nişte bule minuscule ridicându-se la suprafaţa apei. Era încă în viaţă. Bant putea rezista sub apă pentru perioade lungi de timp, dar avea nevoie de oxigen pentru a respira. De cât timp stătea scufundată?

— Nu arată prea bine, nu-i aşa? remarcă Bruck profitând de distragerea lui Obi-Wan pentru a-i administra o lovitură cu două mâini spre secţiunea de mijloc.

Obi-Wan îşi ridică sabia şi devie lovitura. În timp ce se cutremura de la impact, strigă numele lui Bant, chemând Forţa să-l ajute, pentru a ajunge la ea. Pleoapele ei se deschiseră încet şi clipi. Dar abia păru să-i observe prezenţa. Ochii i se închiseră din nou.

Rezistă, Bant! Dar nu simţi niciun răspuns. Forţa ei vie era în scădere. Putea să o simtă. Bant murea.

— Aşa este, Obi-Wan, îl batjocori Bruck. Bant moare. Eu nu va mai trebui să fac nimic. Te voi face doar să o vezi murind. Am fi eliberat-o dacă am fi obţinut comoara. Dar va mai muri o persoană pentru tine. Chiar în faţa ochilor tăi. La fel ca prietena ta Cerasi. I-am auzit pe ceilalţi Jedi vorbind despre cum ai dezamăgit-o.

La sunetul numelui lui Cerasi, ceva se spulberă în interiorul lui Obi-Wan. Liniştea pentru care luptase dispăruse acum. Îl atacă pe Bruck cu furie, fără să-i pese de strategie sau fineţe. Surprins, Bruck se dădu înapoi pe dealul care forma

cascada. Era o pantă stâncoasă, care făcea pasul nesigur. Obi-Wan îl presă fără milă pe Bruck, făcându-l să urce, menţinându-l dezechilibrat. Săbiile lor de lumină se loveau continuu. Pe Obi-Wan îl dureau muşchii braţului, punând toată puterea în fiecare lovitură. Se simţea neîndemânatic în cizmele prea mici ale lui Garen.

Bruck ajunse în vârful dealului. Profită de ocazia de a-şi stabiliza picioarele şi lovi în jos spre Obi-Wan, ţintindu-i pieptul. Obi-Wan se răsuci în timp ce para lovitura. Piciorul îi alunecă pe stâncile cu muşchi şi căzu într-un genunchi. Durerea trecu prin el, urmată de frică. Dacă pierdea lupta asta, Bant ar fi murit.

Încă într-un genunchi, Obi-Wan reuşi să devieze lovitura lui Bruck. Dar lăsase furia să-i străpungă inima – asta era ceva mortal pentru o luptă atât de intensă.

Slăbiciunea musculară pe care o simţise în afara camerei lui Tahl se întoarse. Abia mai putea ţine sabia în mişcare pentru a putea contracara loviturile lui Bruck. Încercă să folosească din nou Forţa, dar se dovedi la fel de alunecoasă ca şi stâncile acoperite cu muşchi.

— Bună mişcare, Oafy-Wan[1], râse Bruck.

Bruck îi dăduse acea poreclă pe când erau studenţi în Templu, batjocorindu-i picioarele în creştere şi ocazionalul pas greşit în timpul antrenamentului. La amintirea cruzimii lui Bruck, o dorinţă bruscă de răzbunare crescu în Obi-Wan. Cruzimea lui Bruck fusese cândva meschină. Acum era periculoasă.

Xanatos îl transformase pe Bruck într-un ucigaş.

Furia fierbinte îi estompă vederea. Îl ura pe Bruck aşa cum nu mai urâse nicio creatură vie. Furia alungă complet Forţa, lăsându-l într-un vid pe care îl umplu cu mânie. Mânia se uni cu frica şi panica lui şi se transformară într-un nor întunecat care ameninţă să-l copleşească complet.

Bruck văzu schimbarea în ochii lui. Ochii săi de un albastru pal fulgerară de o satisfacţie crudă. Îşi pregăti ambele mâini pe mânerul sabiei şi o ridică sus.

În acea fracţiune de secundă, Obi-Wan îşi văzu propria înfrângere.

Acum e momentul. Cel mai rău moment este cel în care trebuie să urmezi Codul Jedi. Alungă-ţi îndoiala, Padawan. Lasă Forţa să intre în tine.

---

[1] Oafy – Mofturos (joc de cuvinte: Oafy-Wan – Mofturosul).

Obi-Wan ridică sabia. Îşi lăsă furia şi frica să se mişte prin el, alungându-le dintr-o respiraţie. Se întinse spre interior şi găsi centrul calmului. Sabia de lumină a lui Bruck coborî şi el o blocă. Dar diversiunea lui îl costă. Se zbătu pe buza dealului şi se ridică exact când căzu următoarea lovitură a lui Bruck. Obi-Wan o pară, dar nu avu echilibrul necesar pentru a contraataca. Nu conta. Îşi recăpătase calmul. Putea să-şi recapete şi jocul de picioare. Acum ştia că-l poate învinge pe Bruck.

Dar şi Bruck era la fel de sigur de victorie. Căderea lui Obi-Wan şi jocul lui nesigur de picioare îl convinseseră că lupta era câştigată. Defectul lui Bruck fusese că era întotdeauna prea încrezător atunci când credea că era pe punctul de a câştiga…

Obi-Wan îl ocoli, formând o nouă strategie. Se propti într-o piatră şi sări peste Bruck, astfel încât să-i ajungă în spate. Avu nevoie doar de un moment pentru a-şi verifica cronometrul, astfel încât Bruck să nu îl observe.

Miro oprea sistemul doar pentru douăsprezece minute. Mai avea aproximativ unsprezece secunde până când Miro începea să alimenteze diferitele sisteme, unul câte unul. În primul rând, securitatea. Apoi, va reporni sistemele de apă.

Obi-Wan înaintă, împingându-l pe Bruck spre zona uscată a cascadei. Se asigură că avea să continue să-i blocheze loviturile şi să riposteze, dar îşi slăbi uşor loviturile. Îşi dorea ca Bruck să fie cât mai încrezător.

— Oboseşti, Oafy-Wan? Nu-ţi face griji. Nu va mai trece mult până te termin.

Cu coada ochiului, Obi-Wan văzu lumina roşie de securitate clipind pe consola de serviciu. Urma apa. Coada de cal a lui Bruck fâlfâia în timp ce se învârtea, atacându-l pe Obi Wan din stânga. În loc să blocheze lovitura, Obi-Wan păşi într-o parte pentru ca impulsul să-l trimită pe Bruck în mijlocul cascadei.

Se auzi un vuiet îndepărtat. Dacă Bruck îl auzise, nu îi înţelesese semnificaţia. Întreaga sa fiinţă era concentrată asupra furiei şi poftei lui de victorie.

Apa ţâşni din ţevile ascunse şi se revărsă într-un torent. Obi-Wan îşi programase contraatacul, iar Bruck se trezi înconjurat de apă. Abia reuşi să-şi păstreze stabilitatea, dar îşi întoarse sabia înapoi pentru a ţinti o altă lovitură către Obi-Wan… Şi lovi apa cu lama. Cu un sunet scurtcircuitat, sabia se

dezactivă.

— Gata, Bruck, spuse Obi-Wan. Renunţă.

— Nu! strigă Bruck cu înverşunare, ura încă persistând în ochii lui.

Chipul lui Bruck se contorsionă într-o înverşunare de furie frustrată. Se aplecă să ridice o piatră ca s-o arunce în Obi-Wan, oricare dintre multele pietre care căptuşeau cascada. Dar apa îl trase şi alunecă pe stâncile cu muşchi. Îşi pierdu echilibrul şi se împletici până la marginea cascadei. Zvâcni pe margine pentru o clipă, cu ochii mari de neîncredere şi panică. Într-o mişcare fluidă, Obi-Wan îşi dezactivă sabia şi sări înainte. Întinse o mână, gata să-l tragă pe Bruck în siguranţă. Dar era prea târziu. Panica îi trimise lui Bruck braţele aiurea, perturbându-i şi mai mult echilibrul. Obi-Wan simţi vârful degetelor lovindu-le pe ale sale în timp ce adversarul său se prăbuşea înapoi în aer. Obi-Wan făcu un pas înainte şi se strâmbă când văzu corpul lui Bruck lovind o piatră şi sărind, apoi lovind alta. Ateriză pe iarba uscată de lângă cascadă. Capul îi era într-un unghi nefiresc şi era nemişcat.

Obi-Wan adună Forţa şi sări din vârful cascadei. Ateriză departe de stânci şi se împinse în sus prin apa rece. Înotă repede către mal şi ieşi pe iarbă. Pipăi după semnele vitale ale lui Bruck, dar acesta era mort. Obi-Wan bănui că murise pe loc. Gâtul îi era rupt.

Nu avu timp să se întrebe ce simţea despre asta. Trebuia să o salveze pe Bant. Obi-Wan pipăi în buzunarul interior al tunicii lui Bruck, sperând să găsească o cheie pentru a debloca lanţurile lui Bant. Cu siguranţă, Xanatos îi dăduse lui Bruck dreptul de a o elibera pe Bant, precum şi cel de a o lăsa să moară. Degetele i se strânseră în jurul unui pătrat mic de duroţel cu găuri în el. Trebuia să fie cheia.

Inspirând adânc, intră în piscină. Înotă în jos spre Bant. Apucă lanţul şi fixă pătratul în lacăt. Lanţul căzu liber. Obi-Wan o ridică pe Bant şi o strânse la piept. Ea era la fel de moale ca o mână de zăpadă. Explodă deasupra apei, înghiţind aer şi înotă până la mal. Ieşi din apă şi o aşeză cu grijă pe iarbă. Ochii i se deschiseră.

— Respiră, o îndemnă el.

Ea inspiră sacadat, apoi inspiră din nou. Culoarea începu să-i revină în obraji.

Obi-Wan îşi puse capul pe creştetul ei. Îşi ţinu braţele în jurul ei. Lacrimile lui calde se amestecară cu umezeala rece de pe pielea ei.

— Îmi pare foarte rău, îi spuse el. Îmi pare foarte rău. Asta a fost din vina mea.

Bant tuşi.

— Nu, spuse ea.

Ce nu? Să n-o mai ţină?

— Nu... e nevoie, se forţă ea să spună.

Lucrurile nu se rezolvaseră între ei. Erau atât de multe lucruri pe care voia să i le spună. Dar nu îl mai putea lăsa pe Qui-Gon să lupte singur cu Xanatos.

— Trebuie să-l ajut pe Qui-Gon, spuse el. Vei fi bine?

Respiraţia lui Bant era mai uşoară, iar aprobarea din cap îi era puternică.

— Sunt bine. Du-te. Eşti Padawanul lui. Are nevoie de tine.

* * *

Qui-Gon se mişcă repede. Sări pe fereastra spartă după Xanatos. Ştia acelaşi lucru ca şi Xanatos – acela că afară, trecea o margine îngustă pe sub ferestre. Folosi Forţa pentru a-şi propulsa saltul şi a ajunge pe pervaz.

Xanatos se îndepărta deja de el. Qui-Gon ghici că se îndrepta spre sud, unde era platforma de aterizare, la cincisprezece etaje mai jos. Qui-Gon putea vedea turlele şi turnurile Coruscantului. Speederele şi transportoarele aeriene bâzâiau deasupra şi dedesubtul lui. Un taxi aerian trecu pe lângă el. Unul dintre pasageri îl privi, apoi făcu o grimasă când îi văzu pe cei doi bărbaţi pe marginea îngustă, la mulţi kilometri în aer.

Vântul era puternic, bătând în rafale suficient de puternice pentru a-l face pe Qui-Gon să se clatine. Se prinse de marginea de deasupra capului până când trecu rafala, apoi continuă. Xanatos se mişca repede, dar Qui-Gon ştia că-l poate ajunge din urmă.

Xanatos se uită înapoi şi rânji. Vântul îi biciui părul negru şi ochii lui albaştri aprinşi părură deranjaţi. Vântul scădea în intensitate. Qui-Gon se mişcă repede, aproape alergând. Ajunse la Xanatos înainte să fie deasupra platformei de aterizare. Nu

mai putea să-l lase să meargă mai departe în direcţia aceea.

Qui-Gon îşi activă sabia de lumină şi atacă. Acum era momentul. Asta avea să fie riposta lui. Îl va ucide pe Xanatos chiar aici. Nu din mânie. Ci din certitudinea că Răul pe care îl reprezenta, trebuia oprit.

Luptară cu o ferocitate concentrată, fiecare lovitură fiind concepută pentru a-l face pe celălalt să se clatine şi să cadă. Echilibrul era dificil pe marginea îngustă. Loviturile largi nu puteau veni decât dintr-o singură parte. Continuarea loviturii avea să fie dificilă. Dar Qui-Gon îşi adaptă stilul pentru a se potrivi zonei. Folosi lovituri scurte, uneori căzând pe un genunchi pentru a veni la Xanatos de jos. Simţi că Forţa se învârtea în jurul lui, puternică şi sigură, ajutându-i instinctele, spunându-i unde va ataca Xanatos în continuare şi cum. Îi blocă fiecare lovitură şi i-o întoarse şi mai puternică. Simţi că Xanatos era la marginea disperării, deşi fostul său ucenic nu l-ar fi lăsat niciodată să vadă asta.

— Nu ai uitat ceva, Qui-Gon? strigă Xanatos la el pe deasupra urletului vântului. Ultima parte a acelei ecuaţii de preluare. *Devastarea*.

— Probabil că ai obosit, Xanatos, spuse Qui-Gon. Atunci începi cu batjocurile.

Strânse din dinţi în timp ce trânti o lovitură spre umărul lui Xanatos. Acesta o blocă.

— Templul tău preţios este condamnat! strigă el. Când idiotul de Miro Daroon va porni ultima verigă din sistem, întregul cuptor cu fuziune va exploda. Templul va imploda. Chiar ai crezut că voi permite ca Jedii să mă urmărească?

Qui-Gon se clătină atât de surpriză, cât şi din lovitura scurtă neaşteptată din stânga lui Xanatos. Spunea adevărul? Disperat, Qui-Gon îşi dădu seama că nu avea cum să ştie. Atacă cu furie, dând o lovitură largă cu braţul dinspre stânga. Cele două săbii se ciocniră. Pentru o clipă, feţele lor erau foarte apropiate. Ochii lui Xanatos ardeau cu o lumină ciudată. Semicercul palid al cicatricei de pe obraz îi sclipea.

— Ceea ce veneraţi vă poate distruge. Vocea îi era înceată, dar Qui-Gon prinse fiecare cuvânt. Nu ai aflat asta încă?

Deasupra lui, Qui-Gon văzu pâlpâind luminile camerei Consiliului. După lumini, Miro ar porni sistemul de comunicaţii. Apoi, motoarele de repulsorlift pentru turbolifturile din tot

complexul. Circulaţia aerului ar fi ultima.

Qui-Gon calculă că mai avea doar trei minute înainte de explozie. Poate patru. Dacă Xanatos spunea adevărul.

— Nu poţi fi sigur, nu-i aşa, Qui-Gon? râse Xanatos. Îl vei lăsa să moară pe preţiosului tău Padawan doar pentru a mă ucide pe mine? A încercat deja să scape de tine. De ce să nu scapi definitiv de el?

Qui-Gon ezită, cu sabia în poziţia de atac. Ştia că îl poate învinge pe Xanatos. Dar cât ar dura? În acea fracţiune de secundă, Xanatos aruncă o privire în jos. Un taxi aerian zbură la douăzeci de metri pe sub pervaz. Qui-Gon atacă, dar Xanatos sări. Ateriză pe taxiul aerian. Qui-Gon văzu panica şoferului surprins în timp ce Xanatos îl ridica calm din scaun şi îl împingea în aer. Qui-Gon avu mai puţin de o secundă ca să se decidă. Ar fi putut sări. Ar fi putut ateriza în taxi. Ar fi putut lupta cu Xanatos. I-ar fi putut pune capăt odată pentru totdeauna. Dar secunda trecu. Xanatos urlă. Furia neputincioasă îl cuprinse pe Qui-Gon chiar în timp ce îşi dezactiva sabia şi alerga spre deschiderea din fereastră.

Qui-Gon sări înăuntru şi fugi, accesându-şi comunicatorul. Încercă să-l apeleze pe Miro, dar câmpurile de comunicare nu funcţionau pe deplin. Era la jumătatea drumului până la turbolift înainte să-şi dea seama că nu va funcţiona. Frustrarea i se transformă în panică. Cum putea ajunge la timp în centrul tehnic?

Deodată, Obi-Wan năvăli pe hol de pe scări.

— A făcut Templul să implodeze, îi spuse Qui-Gon. Trebuie să ajungem la centrul tehnic.

Obi-Wan se mişca deja.

— Urmează-mă.

În timp ce alergau pe hol, Qui-Gon întrebă îngrijorat:

— Bant?

— Este bine, spuse scurt Obi-Wan. Bruck este mort.

Pe chipul lui Obi-Wan se aşternu paloarea.

Vor trebui să vorbească despre asta mai târziu, înţelese Qui-Gon.

— Am studiat diagramele, îi spuse Obi-Wan, schimbând subiectul în timp ce treceau de un colţ. Putem ajunge acolo mai repede prin infrastructura clădirii.

Obi-Wan sări şi deschise o conductă de deasupra capului.

Qui-Gon observă că era desculţ.

— Cizmele lui Garen mă încetineau, explică el în timp ce se strecura înăuntru.

Qui-Gon îl urmă. Se târâră pe o distanţă scurtă pe un puţ de circulaţie a aerului şi ajunseră la un panou de service. Obi-Wan îl accesă. Acesta alunecă într-o parte şi se căţărară înăuntru. I-a fost ceva mai greu, dar Qui-Gon reuşi. Aici putea sta în poziţie verticală. Erau pe o pasarelă, înconjuraţi de utilaje.

Qui-Gon auzi un zgomot lent.

— Pornesc motoarele de repulsorlift, spuse el.

— Pe aici.

Obi-Wan fugi pe pasarelă. Ajunseră la o scară verticală şi începu să alunece în jos. Qui-Gon îl urmă rapid. Scara îi lăsă la o uşă de serviciu. Obi-Wan o împinse. Acum erau cu zece niveluri mai jos.

— Există o scară în spate, în dreapta, spuse Obi-Wan în timp ce alerga pe hol, cu Qui-Gon lângă el. Ne va aduce la liftul orizontal folosit pentru transportul alimentelor din sala de mese în unitatea medicală.

Ajunseră la tub. Obi-Wan îi făcu semn lui Qui-Gon să intre.

Qui-Gon se înghesui în spaţiul mic. Obi-Wan se strecură lângă el. Apoi setă în grabă comenzile. În câteva secunde, erau aspiraţi prin tub, pe o rampă în mişcare. La capăt, Obi-Wan deschise uşa cu piciorul.

Ajunseră într-una dintre camerele de odihnă din unitatea medicală. Qui-Gon ştia că era la acelaşi nivel cu centrul tehnic. Dar mai ştia şi că cele două aripi erau despărţite de un puţ. Îşi verifică cronometrul.

— Mai avem aproximativ un minut, îi spuse lui Obi-Wan.

Faţa lui Obi-Wan era plină de sudoare.

— Conducta de gaz.

Se întoarse şi fugi. Qui-Gon îl urmă. Prin fereastră, putu vedea că dincolo de puţ rula o conductă a sistemului de aer.

— Unde duce?

— Chiar acolo unde vrem, spuse Obi-Wan, strângându-şi degetele pe grătar şi trăgând de el. Îl dădu deoparte şi se strecură în conductă. Este sistemul de transport al gazelor pentru containerele congelator folosite la depozitarea consumabilelor medicale.

Qui-Gon se strecură în deschidere. Canalul nu era suficient

de înalt pentru ca să stea în picioare. Îl urmă cu atenţie pe Obi-Wan târându-se rapid prin tunel.

— Obi-Wan, ce se întâmplă dacă Miro testează sistemul de transport al gazelor când alimentează conductele de aer? întrebă Qui-Gon.

Urmă o pauză.

— Nu sunt sigur, răspunse Obi-Wan.

Qui-Gon ştia că gazul pompat în carbonita topită era toxic, dar decise să păstreze informaţia pentru sine. Nu era nevoie să-i spună asta lui Obi-Wan. Dar băiatul înţelesese problema şi cobora şi mai repede prin tunel.

Treizeci de secunde. Qui-Gon încercă să se mişte fluid, graţios. Era un bărbat masiv şi, în mod normal, nu era rapid pe coate şi genunchi într-un spaţiu restrâns. Simţi Forţa care îl înconjura pe Obi-Wan în faţă şi păru să vibreze în jurul lor în spaţiul închis, dându-le energie şi agilitate. Qui-Gon văzu în faţă un fascicul de lumină. Se apropiau de grătar. Obi-Wan explodă prin deschidere atât de repede încât Qui-Gon abia îl văzu. Sări şi el afară.

Miro stătea în picioare la consolă, degetele zburându-i pe taste.

— Stop! ţipară împreună Obi-Wan şi Qui-Gon.

— Nu activa sistemul de circulaţie a aerului, îl avertiză Qui-Gon. E o capcană.

Nu părea posibil ca pielea translucidă a lui Miro să mai palească. Dar, pentru o clipă, păru să strălucească ca o fantomă. Îşi smuci mâna înapoi de pe consolă.

— Trebuie să găsim eroarea, spuse Qui-Gon, păşind spre el.

Miro introduse un cod şi ecranul albastru care îl înconjura se umplu cu numere şi grafice.

— Am efectuat o verificare completă a erorilor când a fost oprit sistemul, spuse el. Nu a apărut nimic. Nu mai există niciun program în sistem, în afară de al meu. Eşti sigur de asta, Qui-Gon?

— Nu, spuse Qui-Gon reticent. Xanatos ar fi putut minţi. Dar putem risca?

— Pot să execut din nou verificările, spuse Miro, atingând tastele. Poate că mi-a scăpat ceva.

Obi-Wan se uită la ecranul albastru, încercând să

descifreze schemele.

Qui-Gon se întoarse. Ştia că Miro era mult mai bun la sistemele tehnice. Dar el putea face ceva ce Miro nu putea. Putea intra în mintea lui Xanatos. Qui-Gon închise ochii, amintindu-şi scena finală, cu Xanatos pe pervaz. Defectul fatal al inamicului său era nevoia lui de a se lăuda. Lăsase adesea să-i scape, din greşeală, ceva care să-l alerteze pe Qui-Gon despre planurile diabolice ale minţii sale. Iar Xanatos se mândrea cu eleganţa sa. Orice ar fi făcut, ar fi ceva subtil. Qui-Gon îşi aminti de veselia diabolică din expresia lui Xanatos. Da, era ceva personal în ceea ce făcuse, ceva final, o palmă dură dată Jedilor. *Ceea ce veneraţi vă poate distruge*...

Ochii lui Qui-Gon se deschiseră.

— Miro, unde este sursa principală de putere a sistemului? strigă el.

— În nucleu, răspunse Miro. Traversă camera şi deschise o uşă de duroţel marcată cu semnul unui cuptor cu fuziune. Aici.

Qui-Gon se repezi prin uşă. Se trezi într-o cameră circulară mică. O pasarelă era dispusă în jurul unui nucleu central adânc. O scară ducea în jos, până la el.

— Acesta este reactorul cu fuziune. Sursele de energie sunt aliniate într-o grilă, îi explică Miro. Coboară aproximativ zece etaje. Efectuez a doua verificare a surselor de energie chiar acum, dar nu a apărut nimic prima dată...

— Nu, murmură Qui-Gon. N-ar fi avut cum.

Se agăţă de scară şi începu să coboare.

— Orice ai face, nu reporni sistemul, strigă el către Miro.

Nu îi trebui mult timp ca să ajungă în partea de jos a nucleului. Qui-Gon îl înconjură încet, mâinile alergându-i de-a lungul diverselor compartimente şi cadrane. Văzu un compartiment etichetat *Acces cuptor cu fuziune*. Qui-Gon apăsă maneta, deschizând uşa. Înăuntru, erau cuibărite Cristalele Vindecătoare de Foc furate. Adună cu reverenţă artefactele strălucitoare în tunica sa. Îi încălziră imediat pielea. Urcă scara până unde îl asteptau îngrijoraţi Miro şi Obi-Wan. Scoase cristalele din tunică.

— Erau în cuptorul cu fuziune, îi spuse lui Miro.

— Ar fi servit ca o sursă masivă de energie, zise Miro, cu vocea uşor tremurată. Îşi drese glasul. Ar fi început o reacţie în lanţ, cu o explozie de energie la repornire. Dacă aş fi lovit

comanda aceea...

— *Ceea ce venerăm ne-ar fi distrus*, termină Qui-Gon.

* * *

Templul reveni la normal mai repede decât credea cineva posibil.

Sistemele erau funcţionale, studenţii se mutară înapoi în camerele lor, sosiră noi transporturi de alimente şi se reluară cursurile.

Obi-Wan se simţea aiurea. Încă nu se simţea normal. Încă îşi amintea de lovitura degetelor lui Bruck peste ale lui. De nenumărate ori, se uita fix la mână şi deschidea şi închidea pumnul, amintindu-şi cum apucase aerul în locul lui Bruck.

Bruck încercase să-i omoare prietena. Obi-Wan se bucura că îl oprise. Dar el fusese responsabil pentru moartea altei persoane şi nu putea să uite asta.

Obi-Wan mai avea acum o singură misiune: să vorbească cu Bant.

Fusese investigată în unitatea medicală şi i se spusese că starea ei de sănătate era perfectă. Singurul lucru de care avea nevoie era odihna, aşa că îi fusese acordată o zi liberă de la cursuri. Obi-Wan o căută peste tot. În cele din urmă, o găsi în locul la care se aştepta cel mai puţin – cascada. Stătea pe o piatră cu vedere la piscina unde aproape murise. Bant stătea întotdeauna cât mai aproape de piscină, astfel încât picăturile fine să-i umezească pielea.

— De ce eşti aici? întrebă el cu blândeţe, luând loc lângă ea.

— Acesta este unul dintre locurile mele preferate din Templu, răspunse Bant, ochii ei argintii privind apa în cascadă. Nu am vrut ca ceea ce s-a întâmplat aici să strice asta. Aproape că am murit. Altcineva şi-a pierdut viaţa. Experienţa m-a învăţat mai multe despre a fi Jedi decât o mie de ore în clasă. Se întoarse către Obi-Wan. Sper că nu-ţi faci reproşuri pentru moartea lui Bruck.

— Ştiu că am încercat din răsputeri să-l salvez, spuse Obi-Wan. Dar inima încă îmi este grea.

— Aşa ar trebui să fie, spuse Bant. S-a pierdut o viaţă. Când încă era în viaţă, a avut şansa să se schimbe.

— Bant, îmi pare atât de rău pentru..., începu Obi-Wan în grabă.

— Nu, îl întrerupse încet Bant. Nu este nevoie să-ţi ceri scuze. Mi-ai salvat viaţa, ştii asta.

— Este nevoie, spuse cu fermitate Obi-Wan. Este o mare nevoie. Se uită la mâinile din poală. Am vorbit din furie şi gelozie. Ceea ce simţeam a contat mai mult pentru mine decât sentimentele tale.

— Erai îngrijorat pentru viitorul tău, spuse Bant. Îţi este frică să nu-l pierzi pe Qui-Gon.

Obi-Wan oftă. Se uită la piscina de culoarea safirului.

— Am crezut că puteam reveni la Templu şi că totul avea să fie aşa cum mai fusese. Consiliul m-ar fi scuzat şi m-ar fi primit înapoi. Qui-Gon s-ar fi răzgândit. Dar eu sunt cel care trebuie să se răzgândească. Văd acum că ceea ce am făcut, nu poate fi remediat atât de uşor. Poate că nu va fi reparat niciodată. Văd ce mi-am făcut mie însumi, relaţiei Maestru-Padawan. Acesta este motivul pentru care un Jedi aşteaptă atât de mult şi este atât de atent în alegerea unui Padawan. Este implicată atât de multă încredere. Mă întreb, dacă Qui-Gon m-ar fi respins după ce îmi legam viaţa de a lui, cum m-aş fi simţit? Da, l-aş fi iertat, dar aş mai fi putut să mă alătur din nou lui? Aş mai fi putut să-i acord din nou toată încrederea mea?

Întâlni ochii lui Bant, simţind pustiire înăuntrul lui.

— Nu ştiu răspunsul, termină el. Cum mă pot aştepta ca Qui-Gon să-l ştie?

— Cred că ai putea avea încredere din nou în el, spuse Bant încet. Şi cred că şi Qui-Gon va face la fel. Toate astea tocmai s-au întâmplat. Nu aţi avut timpul să vă aşezaţi şi să gândiţi, darămite să mai vorbiţi între voi. Aţi trecut prin atâtea. Sunt lucruri care s-au întâmplat pe Melida/Daan pe care nu mi le vei spune. Făcu o pauză delicată. Când vei fi pregătit, aş vrea să le aud.

Obi-Wan inspiră, tresărind. Nu putea să-i spună numele cu voce tare. Dar ştia cumva că trebuia să o facă. Ştia că dacă trecea acest moment, s-ar putea să nu mai vorbească niciodată despre ea unui suflet viu şi ceva din el avea să moară.

— Se numea Cerasi, spuse el. Simţi o mare durere ridicându-se în el. Dar a simţit şi o eliberare spunându-i numele. Cerasi, spuse din nou.

Îşi ridică faţa şi simţi picăturile fine răcoritoare. Brusc, se simţi mai puternic, de parcă spiritul vibrant al lui Cerasi ar fi stat lângă el şi l-ar fi atins pe umăr.

— Am avut o legătură pe care nu o pot explica. Nu a fost rezultatul timpului, al orelor petrecute împreună. Nu a fost rezultatul secretelor sau confidenţelor. A fost altceva.

— Ai iubit-o, spuse Bant.

Obi-Wan înghiţi în sec.

— Da. M-a inspirat. Am luptat împreună unul lângă altul. Am avut încredere unul în celălalt. Şi, când a murit, am dat vina pe mine însumi. Când m-am gândit că s-ar putea să mori, am ştiut că nu voi putea continua dacă s-ar fi întâmplat.

— Dar ai fi făcut-o, Obi-Wan, spuse Bant încet. Cu toţii mergem mai departe. Se rezemă de el, cu ochii scânteind de lacrimi nevărsate. Tu mi-a salvat viaţa. Vom continua împreună.

* * *

Qui-Gon stătea în camera lui Tahl. Tăcuseră o vreme. TooJay fusese trimis la reprogramare. De data asta, Qui-Gon i-ar fi salutat vorbăria muzicală.

— Vă veţi întâlni cu Consiliul, în curând, spuse în cele din urmă Tahl. Dacă decizi să-l iei pe Obi-Wan înapoi ca Padawan al tău, asta îl va ajuta. Consiliul i-ar permite, cel mai probabil, să se întoarcă.

— Ştiu, spuse Qui-Gon.

— Mai ales având în vedere tot ce a făcut, adăugă Tahl.

— Sunt foarte conştient de tot ce a făcut.

Tahl oftă.

— Eşti un om încăpăţânat, Qui-Gon.

— Nu, protestă Qui-Gon. Nu încăpăţânat. Prudent. Trebuie să fiu sigur, Tahl. Ce se întâmplă dacă primirea înapoi a lui Obi-Wan nu este corectă pentru băiat sau pentru Jedi? Dacă nu pot avea încredere în el, legătura noastră Maestru-Padawan se va rupe în cele din urmă.

— Şi simţi că nu poţi reconstrui această încredere? întrebă Tahl.

Qui-Gon îşi privi mâinile în poală.

— Este defectul meu, ştiu.

O altă tăcere se adânci între ei. Apoi Tahl îşi ridică cupa şi-

şi trecu degetele pe suprafaţa netedă. O ţinu în lumina pe care nu o putea vedea.

— Este o ceaşcă frumoasă, spuse ea. Ştiu asta chiar dacă nu o pot vedea. O pot simţi.

Era frumoasă, văzu Qui-Gon. Materialul era atât de subţire încât era aproape translucid, culoarea albastră fiind atât de palidă încât era aproape albă. Forma era simplă, fără mâner sau linii curbate.

— O folosesc deşi s-ar putea să o sparg, spuse ea. O puse jos cu grijă. Ai auzit vreodată de planeta Aurea?

— Desigur, spuse Qui-Gon. Aurea se remarcă prin artizanii ei.

— Au cei mai buni lucrători în sticlă din galaxie, continuă Tahl. Mulţi s-au întrebat de ce această lume a avansat atât de mult în arta asta. Este din cauza nisipului auriu, a temperaturii focului, a îndelungatei tradiţii? Oricare dintre ele ar fi, ei fac cele mai frumoase vase în galaxie, atât de apreciate încât sunt obiecte de nepreţuit. Dar, ocazional, cineva este neglijent sau apare un accident şi este spart un vas. Tahl îşi luă din nou ceaşca. La fel cum aş putea sparge această cupă. Dar aceşti meşteşugari au o artă şi mai mare decât modelarea vaselor. Le pot reface pe cele spulberate. Şi, în acea refacere, se regăseşte cea mai înaltă artă a lor. Ei iau bucăţile a ceva frumos care a fost zdrobit şi creează ceva şi mai frumos. Vezi liniile rupturii, dar piesa este tot impecabilă. Pentru că a fost spart o dată, devine şi mai valoros decât înainte.

Tahl puse ceaşca albastră înaintea lui Qui-Gon. Cavalerul Jedi rămase tăcut, absorbind lecţia. Se putea, se întrebă el încet, ca procesul de refacere a încrederii sale cu Obi-Wan să nu fie dureros, ci să-i ofere satisfacţii?

Luă ceaşca delicată. Aproape că dispăru în mâna lui mare. Degetele lui se strânseră în jurul formei fragile, dar cupa nu se sparse. Nu putea să facă din nou ceea ce avusese. Dar dacă noua legătură pe care ar fi făcut-o ar fi fost şi mai puternică decât înainte, pentru că fusese odinioară ruptă?

* * *

Qui-Gon stătea în faţa Consiliului Jedi cu Obi-Wan alături. Terminaseră raportul episodului cu Xanatos.

Obi-Wan observă consternat încruntarea lui Qui-Gon. Simţi frământarea neliniştită în fostului său Maestru. Obi-Wan însuşi avea motive să fie mulţumit. Consiliul îi dăduse nişte veşti bune. Obi-Wan ceruse cu smerenie să nu fie acceptat înapoi, ci să i se acorde o perioadă de probă. Îi fusese acordată. Trebuia să rămână în Templu şi să aibă sesiuni cu diverşi membri ai Consiliului. Nu primise ceea ce îşi dorise, dar primise ceea ce simţea că era drept.

Dar Qui-Gon nu. Consiliul se opusese dorinţei lui de a-l urmări pe Xanatos.

— Nu vă înţeleg ezitarea, spuse Qui-Gon. Xanatos este un duşman puternic pentru Jedi.

— Duşmanul tău, cred că este, spuse Yoda, cu ochii lui gri-albăstrui fizaţi pe Qui-Gon. Fără succes, căutarea poate fi. Energie irosită, este. Şi prea multă furie simt în tine, Qui-Gon. Xanatos va reapărea. Cu el, te vei întâlni. Dar să-l cauţi, nu o vei face.

— Nu îţi interzicem, spuse Mace Windu. Dar trebuie să ştii că dacă te duci să îl cauţi, pleci fără sprijinul nostru.

Qui-Gon nu reacţionă. Se înclină rigid şi se întoarse pe călcâie.

Obi-Wan îl urmă afară din cameră.

Stăteau împreună pe hol. Obi-Wan văzu că Qui-Gon se chinuia să-şi stăpânească emoţiile. Ştia că era foarte dezamăgit.

— Mi-ai spus de multe ori că Yoda se dovedeşte întotdeauna a avea dreptate, încercă Obi-Wan cu prudenţă. Chiar şi atunci când nu pare aşa.

— Nu şi de data asta, spuse Qui-Gon sumbru. Mă duc după el, Obi-Wan.

Surprins, Obi-Wan tăcu. Ştia cât de mult respecta Qui-Gon dorinţa Consiliului. Decizia de a se li se opune, trebuia să fie ceva incredibil. Apoi şi-l imagină pe Qui-Gon singur, vânându-şi duşmanul şi înţelese un adevăr esenţial. Imaginea era greşită. Era acolo o piesă lipsă. Chiar dacă Qui-Gon nu putea să o vadă, Obi-Wan putea. Mâna îi căzu pe mâna sabiei sale de lumină. Inspiră adânc. Nu trebuia să facă nicio pauză pentru a cântări toate implicaţiile a ceea ce era pe cale să spună.

Ştia că era corect.

— Atunci vin cu tine, spuse el.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă.

Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i

în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă

ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui

Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice

mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre."

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

